

รายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต
รายปี ๒๕๕๕
(มกราคม - ธันวาคม)

คำนำ

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้จัดทำรายงานสถานการณ์แรงงานรายปี ๒๕๕๕ (มกราคม - ธันวาคม ๒๕๕๕) ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลความเคลื่อนไหวด้านแรงงานในจังหวัดและเพื่อเผยแพร่สถิติการวิเคราะห์สถานการณ์แรงงานจากข้อมูลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานและหน่วยงานอื่น ๆ ในจังหวัดภูเก็ต เพื่อความสะดวกในการศึกษาและนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สำหรับหน่วยงาน องค์กร ตลอดจนผู้ที่สนใจ โดยเนื้อหาประกอบด้วย

๑) สถานการณ์ด้านแรงงาน

- ๑.๑) กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน
- ๑.๒) การจัดหางานและการส่งเสริมการมีงานทำ
- ๑.๓) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน
- ๑.๔) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน
- ๑.๕) การประกันสังคม

ข้อมูลที่ปรากฏในรายงานสถานการณ์แรงงานฉบับนี้ ได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งในการสนับสนุนข้อมูลจากส่วนราชการต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดภูเก็ต สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต ทำให้การดำเนินงานจัดทำรายงานสถานการณ์แรงงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมา ณ โอกาสนี้ สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ตฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไป ทั้งนี้ สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ตมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งหากท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์เพื่อจะได้ดำเนินการปรับปรุงต่อไป

สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

สารบัญ

หน้า

บทสรุปผู้บริหาร	๑
๑ สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	
๑.๑) ข้อมูลทั่วไป	๕
๑.๒) จำนวนประชากร	๗
๑.๓) สภาพภาวะเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต	๘
๑.๔) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	
มูลค่า สัดส่วน และอัตราการขยายตัว	๙
รายได้เฉลี่ยต่อหัว	๑๑
๑.๕) ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ตเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ และปี ๒๕๕๕	๑๒
๒ สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต	
๒.๑) กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน	
กำลังแรงงาน	๑๔
การมีงานทำ	๑๖
การว่างงาน	๒๑
๒.๒) การจัดหางานและการส่งเสริมการมีงานทำ	
การจัดหางานในจังหวัดภูเก็ต	๒๑
การจัดหางานต่างประเทศ	๒๖
แรงงานต่างด้าว	๒๙
การส่งเสริมการมีงานทำ	๓๑
๒.๓) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน	
การฝึกเตรียมเข้าทำงาน	๓๒
การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน	๓๔
การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน	๓๕
๒.๔) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน	
การตรวจคุ้มครองแรงงาน	๓๖
การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	๓๗
การแรงงานสัมพันธ์	๓๘
๒.๕) การประกันสังคม	
จำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม	๔๐
การใช้บริการกองทุนประกันสังคม	๔๑
การใช้บริการกองทุนเงินทดแทน	๔๒
การเลิกกิจการและเลิกจ้างงาน	๔๒
ภาคผนวกข่าวสารเกี่ยวกับแรงงานที่น่าสนใจในรอบปี	๔๓

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๑-๑	จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามอำเภอและเพศ	๕
ตารางที่ ๑-๒	มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดภูเก็ต ณ ราคาคงที่ปี ๒๕๓๑ จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๓	๙
ตารางที่ ๑-๓	รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๓	๑๑
ตารางที่ ๑-๔	ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามหมวดสินค้า เดือนธันวาคม ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ ปี ๒๕๕๐=๑๐๐	๑๓
ตารางที่ ๒-๑	กำลังแรงงาน จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงาน ปี ๒๕๕๕	๑๔
ตารางที่ ๒-๒	จำนวนและสัดส่วนของประชากร จำแนกตามกำลังแรงงานปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๑๖
ตารางที่ ๒-๓	จำนวนของผู้ทำงานจำแนกตามเพศและสถานภาพการทำงาน รายไตรมาสปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๑๖
ตารางที่ ๒-๔	จำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและอุตสาหกรรม รายไตรมาสปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๑๗
ตารางที่ ๒-๕	จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพรายไตรมาส ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๑๙
ตารางที่ ๒-๖	ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษารายไตรมาส ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๒๐
ตารางที่ ๒-๗	จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน จำแนกตามรายไตรมาส ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๒๑
ตารางที่ ๒-๘	ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงานจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๕	๒๒
ตารางที่ ๒-๙	ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงานจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม ปี ๒๕๕๕	๒๓
ตารางที่ ๒-๑๐	ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ ปี ๒๕๕๕	๒๔
ตารางที่ ๒-๑๑	ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๒๕
ตารางที่ ๒-๑๒	จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ปี ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต	๒๗
ตารางที่ ๒-๑๓	จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง ปี ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต	๒๘
ตารางที่ ๒-๑๔	จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ปี ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต	๒๙
ตารางที่ ๒-๑๕	จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือจำแนกตามลักษณะ การเข้าเมืองของจังหวัดภูเก็ต	๓๐
ตารางที่ ๒-๑๖	จำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้ทำงาน ตามมติ ครม. จำแนกตามสัญชาติ ปี ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต	๓๑
ตารางที่ ๒-๑๗	กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำจำแนกตามประเภทกิจกรรม ปี ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต	๓๒

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ ๒-๑๘ การฝึกเตรียมเข้าทำงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๓
ตารางที่ ๒-๑๙ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๔
ตารางที่ ๒-๒๐ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ในจังหวัดภูเก็ตปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๕
ตารางที่ ๒-๒๑ การตรวจแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการ ในจังหวัดภูเก็ตปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๖
ตารางที่ ๒-๒๒ การตรวจความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๗
ตารางที่ ๒-๒๓ จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๘
ตารางที่ ๒-๒๔ จำนวนองค์การลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๙
ตารางที่ ๒-๒๕ ชื่อเรียกร้อง ข้อพิพาท และข้อขัดแย้ง ปี ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต	๓๙
ตารางที่ ๒-๒๖ จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาลปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๔๐
ตารางที่ ๒-๒๗ การใช้บริการกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๔๑
ตารางที่ ๒-๒๘ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการหรือหยุดกิจการชั่วคราวปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๔๒

สารบัญแนภูมิ

	หน้า	
แผนภูมิที่ ๑-๑	สัดส่วนของประชากรชายและหญิง ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๕	๖
แผนภูมิที่ ๑-๒	สัดส่วนการกระจายตัวของประชากรในแต่ละอำเภอของจังหวัดภูเก็ต	๖
แผนภูมิที่ ๑-๓	เปรียบเทียบ GPP ภาคเกษตรและนอกเกษตร ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๓	๑๐
แผนภูมิที่ ๑-๔	๕ อันดับสาขาการผลิตที่อัตราการขยายตัวเฉลี่ยสูงสุด	๑๐
แผนภูมิที่ ๑-๕	รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๓	๑๑
แผนภูมิที่ ๒-๑	เปรียบเทียบจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๑๕
แผนภูมิที่ ๒-๒	เปรียบเทียบผู้มีงานทำจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๑๗
แผนภูมิที่ ๒-๓	เปรียบเทียบผู้ทำงานในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๑๘
แผนภูมิที่ ๒-๔	อาชีพที่มีผู้ทำงานอยู่มากที่สุด จำแนกตามอาชีพ ๕ อันดับแรก ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๑๙
แผนภูมิที่ ๒-๕	สัดส่วนผู้มีงาน จำแนกตามระดับการศึกษาของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๒๐
แผนภูมิที่ ๒-๖	เปรียบเทียบอัตราการว่างงาน ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๒๑
แผนภูมิที่ ๒-๗	เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุงานจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๒๒
แผนภูมิที่ ๒-๘	เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน ในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๒๓
แผนภูมิที่ ๒-๙	เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามสาขาอาชีพ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๒๔
แผนภูมิที่ ๒-๑๐	สัดส่วนตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษา ปี ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต	๒๖
แผนภูมิที่ ๒-๑๑	สัดส่วนของแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา	๒๗
แผนภูมิที่ ๒-๑๒	สัดส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง	๒๘
แผนภูมิที่ ๒-๑๓	จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามภูมิภาค ที่เดินทางไปทำงาน ในจังหวัดภูเก็ต	๒๙
แผนภูมิที่ ๒-๑๔	เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายและผิดกฎหมายที่ได้รับการผ่อนผัน ปี ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต	๓๐

สารบัญแนภูมิ (ต่อ)

หน้า

แผนภูมิที่ ๒-๑๕ สัดส่วนของแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง จำแนกตามสัญชาติจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต	๓๑
แผนภูมิที่ ๒-๑๖ เปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำประเภทต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๒
แผนภูมิที่ ๒-๑๗ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๓
แผนภูมิที่ ๒-๑๘ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๔
แผนภูมิที่ ๒-๑๙ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบและผู้ผ่านการทดสอบฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๕
แผนภูมิที่ ๒-๒๐ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง / ไม่ถูกต้อง ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ในจังหวัดภูเก็ต	๓๖
แผนภูมิที่ ๒-๒๑ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง / ไม่ถูกต้องตามจากการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในจังหวัดภูเก็ต	๓๗
แผนภูมิที่ ๒-๒๒ สัดส่วนองค์การนายจ้างประเภทต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๘
แผนภูมิที่ ๒-๒๓ สัดส่วนขององค์การลูกจ้างประเภทต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต	๓๙
แผนภูมิที่ ๒-๒๔ จำนวนสถานประกอบการที่มีข้อเรียกร้อง ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๔๐
แผนภูมิที่ ๒-๒๕ เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๔๑
แผนภูมิที่ ๒-๒๖ จำนวนผู้ใช้บริการของกองทุนประกันสังคม จำแนกตามประเภท ประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๔๒
แผนภูมิที่ ๒-๒๗ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราวและลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต	๔๒

บทสรุปผู้บริหาร

สรุปสถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัด

๑.๑ กำลังแรงงานและการมีงานทำ

๑) กำลังแรงงาน

จังหวัดภูเก็ต มีประชากรในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๒๓๑,๒๘๖ คน ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม จำนวน ๑๖๕,๙๒๓ คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๑๖๔,๖๒๑ คน (ร้อยละ ๙๙.๒๒ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด), ผู้ว่างงาน จำนวน ๑,๓๐๒ คน (ร้อยละ ๐.๗๘)

โดยสัดส่วนของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานจะมากที่สุดในไตรมาส ๒ และน้อยที่สุดในไตรมาสที่ ๓

๒) การมีงานทำ

ผู้มีงานทำเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑๖๔,๖๒๑ คน พบว่าเป็นผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑๕๖,๕๒๖ คน (ร้อยละ ๙๕.๐๘ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) และทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๘,๐๙๕ คน (ร้อยละ ๔.๙๒) จำแนกเป็นรายสาขาย่อย พบว่าสาขานอกภาคเกษตร กลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานในสาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือนมากที่สุด จำนวน ๓๓,๓๕๕ คน (ร้อยละ ๒๐.๒๖ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) รองลงมาคือ การโรงแรมและภัตตาคาร จำนวน ๓๒,๑๕๐ คน (ร้อยละ ๑๙.๕๓) และสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม จำนวน ๒๒,๓๑๙ คน (ร้อยละ ๑๓.๕๖) (ตารางที่ ๒-๔)

เมื่อพิจารณาในแต่ละไตรมาสของปี ๒๕๕๕ พบว่าในไตรมาสที่ ๒ มีผู้ทำงานในภาคเกษตรมากที่สุด คือ ร้อยละ ๖.๐๐ ส่วนในไตรมาสที่ ๑ และ ๓ มีจำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรมใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจโลก ทำให้การจ้างงานในภาคเกษตรกรรมเพิ่มสูงขึ้น และนอกภาคเกษตรกรรมมีการจ้างงานลดลง

๓) การว่างงาน

ผู้ว่างงานในจังหวัดภูเก็ตเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๐๒ ราย (คิดเป็นอัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ ๐.๗๘) โดยการว่างงานในไตรมาสที่ ๒ มีจำนวนผู้ว่างงานมากที่สุด ๑,๙๗๕ ราย หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๑๗ ส่วนไตรมาสที่มีจำนวนผู้ว่างงานน้อยที่สุดเป็นไตรมาสที่ ๓ มีจำนวน ๘๔๓ ราย หรือคิดเป็นร้อยละ ๐.๕๒

๑.๒ การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ

๑) การจัดหางานในจังหวัด

ตลอดทั้งปี ๒๕๕๕ จังหวัดภูเก็ตมีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดผ่านระบบ ON-LINE จำนวนทั้งสิ้น ๔,๘๐๘ อัตรา ผู้ลงทะเบียนสมัครงานมีจำนวนทั้งสิ้น ๕,๒๙๑ อัตรา และบรรจุนายจ้างมีจำนวนทั้งสิ้น ๕,๔๖๓ อัตรา ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบภาพรวมของการจัดหางานปี ๒๕๕๕ พบว่าตำแหน่งงานว่างมากกว่าครึ่งไม่ได้ระบุเพศแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการหรือนายจ้าง พิจารณาเห็นว่างานโดยทั่วไปไม่ว่าชายหรือหญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน หรือไม่มีความแตกต่างในเรื่องเพศ ในอีกประการหนึ่งนายจ้างพิจารณาเห็นว่าการไม่ระบุเพศจะมีผลดีในด้านโอกาสการคัดเลือกมากกว่าการระบุเพศ

เมื่อพิจารณาเป็นรายอุตสาหกรรมแล้ว พบว่า ปี ๒๕๕๕ ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๙.๘๘ เป็นงานนอกภาคเกษตรกรรม โดยสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด จำนวน ๑,๗๒๓ อัตรา (ร้อยละ ๓๕.๘๔) รองลงมาคือสาขาโรงแรม และภัตตาคาร มีตำแหน่งงานว่าง จำนวน ๑,๔๙๕ อัตรา (ร้อยละ ๓๑.๐๙) และสาขากิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ มีตำแหน่งงานว่าง จำนวน ๓๓๙ อัตรา (ร้อยละ ๗.๐๕) ตามลำดับ

การบรรจุนาน พบว่าสาขาที่มีการบรรจุนานมากที่สุดได้แก่ สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมมีการบรรจุนานทั้งสิ้น ๒,๐๗๓ คน (ร้อยละ ๓๗.๙๕) รองลงมาคือสาขาโรงแรม และภัตตาคาร มีการบรรจุนาน จำนวน ๑,๖๐๗ คน (ร้อยละ ๒๙.๔๒) และสาขากิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ มีการบรรจุนาน จำนวน ๓๙๗ คน (ร้อยละ ๗.๒๗) ตามลำดับ

๒) การจัดหางานต่างประเทศ

ในปี ๒๕๕๕ มีแรงงานในจังหวัดภูเก็ตที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำนวน ๑๐๗ คน แรงงานไทยที่ไปลงทะเบียนส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๔๖ คน (ร้อยละ ๔๒.๙๙) รองลงมา คือ ระดับปวช. ปวส. ปวท.อนุปริญญา จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๒๓.๓๖) และระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒๐ คน (ร้อยละ ๑๘.๖๙) ตามลำดับ

การอนุญาตให้แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศได้ของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๕ พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๘๐ คน โดยเมื่อพิจารณาตามวิธีการเดินทางพบว่า ส่วนใหญ่เป็นประเภท Re-Entry คือกลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่งโดยการต่ออายุสัญญา จำนวน ๓๗๙ คน โดยภูมิภาคที่แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานมากที่สุด คือ ภูมิภาคเอเชีย จำนวน ๔๔๘ คน

๓) แรงงานต่างด้าว

ปี ๒๕๕๕ จังหวัดภูเก็ตมีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั้งสิ้น จำนวน ๗๑,๒๕๒ คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑๐.๕๓ ซึ่งเมื่อจำแนกตามลักษณะการเข้าเมืองของคนต่างด้าว พบว่า กลุ่มแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายมีมากกว่าแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ได้รับการผ่อนผันให้ทำงานตามมติคณะรัฐมนตรี โดยมีแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงาน จำนวน ๗๑,๑๕๙ คน (ร้อยละ ๙๙.๘๗) ของแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ) และแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ได้รับการผ่อนผันฯ จำนวน ๙๓ คน (ร้อยละ ๐.๑๓)

กลุ่มแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำนวน ๗๑,๑๕๙ คน จำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาต มาตรา ๙ ประเภทพิสูจน์สัญชาติ (MOU) มากที่สุด จำนวน ๖๙,๕๔๔ คน (ร้อยละ ๙๗.๗๓) ของแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายทั้งหมด, นำเข้า จำนวน ๑,๖๑๕ คน (ร้อยละ ๒.๒๗) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายในช่วงเดือนกันยายนของปีก่อนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๔.๐๖ เนื่องจากตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว แต่ต้องดำเนินการพิสูจน์สัญชาติให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

กลุ่มแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ได้รับการผ่อนผันให้ทำงานตามมติคณะรัฐมนตรีคงเหลือ จำนวน ๙๓ คน ส่วนใหญ่เป็นเป็นมติคณะรัฐมนตรี ๓ สัญชาติ จำนวน ๙๓ คน (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) โดยเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน พบว่า แรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือลดลง ร้อยละ ๙๙.๗๔ ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่องการผ่อนผันแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นกรณีพิเศษเพื่อดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยให้ผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าว

หลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ลักลอบทำงานอยู่กับนายจ้างในประเทศไทยอยู่แล้ว รวมทั้งบุตรของแรงงานต่างด้าวดังกล่าวที่อายุไม่เกิน ๑๕ ปี อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษเป็นเวลา ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ เพื่อดำเนินการให้ได้รับหนังสือเดินทางชั่วคราว (Temporary Passport) หรือเอกสารรับรองบุคคล (Certificate of Identity) จากประเทศต้นทาง และได้รับอนุญาตให้เป็นผู้เดินทางเข้าประเทศอย่างถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมกับได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะกับนายจ้างเดิมต่อไป

๑.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

๑) การพัฒนาฝีมือแรงงาน

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งนี้ ในปี ๒๕๕๕ มีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำนวน ๑๐๖ คน โดยพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ โดยกลุ่มอาชีพ ธุรกิจและบริการมีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงานสูงสุด จำนวน ๙๑ คน (ร้อยละ ๘๕.๘๕ ของผู้เข้ารับการฝึกทั้งหมด) ทั้งนี้ ผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงานทั้งหมด ๕๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด)

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในปี ๒๕๕๕ พบว่ามีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งสิ้น ๕,๖๘๘ คน โดยกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานสูงสุด จำนวน ๕,๐๔๐ คน (ร้อยละ ๘๘.๖๑ ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) ทั้งนี้ มีผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด ๕,๓๘๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๗๔ ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด)

๒) การทดสอบฝีมือแรงงาน

การทดสอบฝีมือแรงงาน มีผู้เข้ารับทดสอบฝีมือแรงงานกับศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ตทั้งหมด ๒๖๗ คน โดยกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการมีผู้เข้ารับการทดสอบมากที่สุด จำนวน ๑๑๔ คน (ร้อยละ ๔๒.๗๐ ของผู้เข้ารับการทดสอบทั้งหมด) ทั้งนี้ ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานทั้งหมด ๒๑๔ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๕ ของผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในกลุ่มอาชีพดังกล่าว)

๑.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการ

๑) การตรวจแรงงาน

การตรวจคุ้มครองแรงงาน ในปี ๒๕๕๔ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตรวจสถานประกอบการทั้งสิ้น ๖๙๖ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองจำนวน ๓๔,๗๗๓ คน ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาด ๒๐-๔๙ คน พิจารณาผลการตรวจพบว่าสถานประกอบการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๗๐๒ แห่ง และปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๑๐ แห่ง โดยเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการแนะนำแล้วทั้งหมด จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่าสถานประกอบการขนาด ๒๐-๔๙ คน ปฏิบัติถูกต้องมากที่สุด

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานปี ๒๕๕๕ ได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานทั้งสิ้น ๒๐๐ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองรวม จำนวน ๒๓,๔๔๙ คน ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจสอบส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาด ๑๐-๑๙ คน จำนวน ๔๔ แห่ง (ร้อยละ ๒๒.๐๐ ของสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งสิ้น) ผลการตรวจความปลอดภัยพบว่า สถานประกอบการปฏิบัติถูกต้อง จำนวน ๑๙๗ แห่ง (ร้อยละ ๙๘.๕๐ ของสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งสิ้น) และสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง จำนวน ๓ แห่ง (ร้อยละ ๑.๕๐) โดยเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการแนะนำแล้วทั้งหมด

๒) แรงงานสัมพันธ์

ในปี ๒๕๕๔ พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีองค์การนายจ้าง ๒๑ แห่ง โดยทั้งหมดนั้นเป็นองค์กรประเภทสมาคมนายจ้าง สำหรับองค์การลูกจ้างนั้น มีสหภาพแรงงานในกิจการเอกชน ๑๙ แห่ง และสหพันธ์แรงงาน ๒ แห่ง

๑.๕ การประกันสังคม

๑) สถานประกอบการ และผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม

จังหวัดภูเก็ตมีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคม ข้อมูล ณ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ มีจำนวน ๙,๑๐๘ แห่ง และมีผู้ประกันตนรวมทั้งสิ้น ๑๕๑,๐๐๑ คน จำแนกเป็นมาตรา ๓๓ ๑๒๒,๕๗๕ คน ,มาตรา ๓๙ ๑๗,๒๔๘ คน และมาตรา ๔๐ จำนวน ๑๑,๑๗๘ คน และมีสถานพยาบาลในเครือข่ายประกันสังคมจำนวน ๔ แห่ง ของรัฐบาล ๓ แห่ง และเอกชน ๑ แห่ง

๒) การใช้บริการประกันสังคม

ในปี ๒๕๕๕ จำนวนผู้ประกันตนของจังหวัดภูเก็ตที่มาใช้บริการกองทุนประกันสังคม (ไม่เนื่องจากการทำงาน) จำนวน ๔๙,๖๕๖ คน โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีเจ็บป่วย จำนวน ๓๒,๕๓๑ คน (ร้อยละ ๖๕.๕๑) รองลงมา กรณีว่างงาน จำนวน ๗,๑๔๗ คน (ร้อยละ ๑๔.๓๙) และกรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน ๔,๔๗๔ คน (ร้อยละ ๙.๐๑) และ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน พบว่า กรณีคลอดบุตร มีการจ่ายเงินสูงสุด ๗๓,๓๙๓,๐๘๒ บาท (ร้อยละ ๒๕.๙๗) รองลงมา คือ กรณีเจ็บป่วย ๖๐,๖๗๗,๓๑๐ บาท (ร้อยละ ๒๑.๔๗) และกรณีสงเคราะห์บุตร ๕๘,๗๖๒,๐๗๕ บาท (ร้อยละ ๒๐.๗๙) ตามลำดับ

๓) การเลิกกิจการและเลิกจ้างงาน

ปี ๒๕๕๕ จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว จำนวน ๗๑๑ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๒,๖๒๔ คน โดยเป็นสถานประกอบการขนาด ๑-๙ คน จำนวน ๖๗๗ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๑,๖๙๕ คน และสถานประกอบการขนาด ๑๐ คนขึ้นไป จำนวน ๓๔ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๙๒๙ คน

๑. สภาพเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

๑.๑ ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้งและขนาด จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ ๗ องศา ๔๕ ลิปดา ถึง ๘ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ ๙๘ องศา ๑๕ ลิปดา ถึง ๙๘ องศา ๔๐ ลิปดา ตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร ๓๒ เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๒๑.๓ กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ ๔๘.๗ กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ ๕๔๓.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ ๒๗ ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด ๕๗๐.๐๓๔ ตารางกิโลเมตรหรือ ๓๕๖,๒๗๑.๒๕ ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๒ รวมระยะทาง ๘๖๗ กิโลเมตร หรือ ๖๘๘ กิโลเมตร ทางอากาศ

ทิศเหนือ	ติดช่องแคบปากพระจังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสิน และสะพานเทพกระษัตรี
ทิศตะวันออก	ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

การปกครอง แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ออกเป็น ๓ อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมือง อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล ๑๗ ตำบล และ ๑๐๓ หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๑๑ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบลอีก ๗ แห่ง

๑.๒ จำนวนประชากร

จากข้อมูลของที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ณ กันยายน ๒๕๕๕ จังหวัดภูเก็ตมีประชากรทั้งสิ้น ๓๕๘,๙๗๔ คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๑๖๙,๘๕๔ คน และเพศหญิงจำนวน ๑๘๙,๑๒๐ คน ความหนาแน่นของประชากร ๖๖๑ คนต่อตารางกิโลเมตร มีจำนวนครัวเรือนตามทะเบียนบ้านทั้งสิ้น ๑๙๗,๑๘๓ หลังคาเรือน

เมื่อพิจารณาจำนวนประชากรรายอำเภอ พบว่า อำเภอเมืองมีจำนวนประชากรมากที่สุดเท่ากับ ๒๒๐,๙๓๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๕๕ ของประชากรทั้งจังหวัด) รองลงมาอำเภอถลาง มีจำนวนประชากรเท่ากับ ๘๗,๘๐๒ คน (ร้อยละ ๒๔.๔๖) และ อำเภอกะทู้ มีจำนวนประชากรเท่ากับ ๕๐,๒๓๓ คน (ร้อยละ ๑๓.๙๙) ตามลำดับ (ตาราง ๑-๑)

ตารางที่ ๑-๑ จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามอำเภอและเพศ

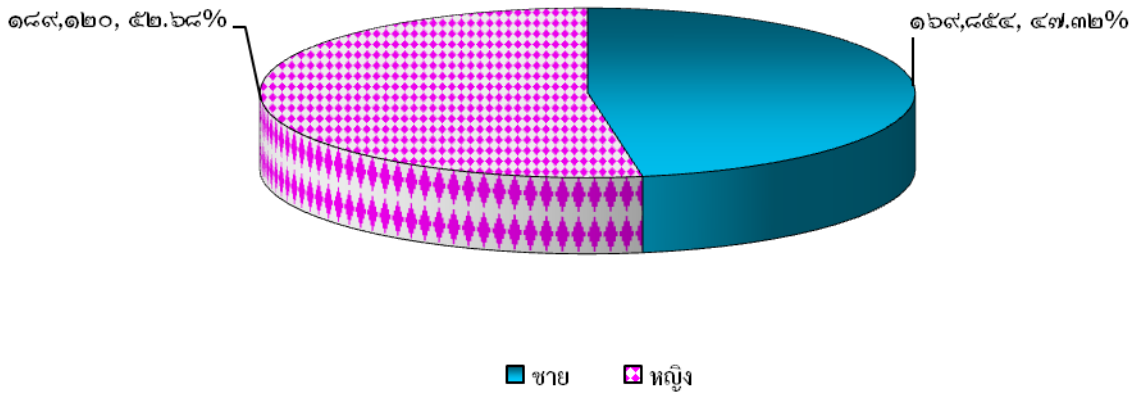
ลำดับที่	อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ร้อยละ (%)		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๑	เมือง	๑๐๓,๒๘๐	๑๑๗,๖๕๙	๒๒๐,๙๓๙	๔๖.๗๕	๕๓.๒๕	๑๐๐.๐๐
๒	กะทู้	๒๓,๘๒๑	๒๖,๔๑๒	๕๐,๒๓๓	๑๓.๙๒	๕๒.๕๘	๑๐๐.๐๐
๓	ถลาง	๔๒,๗๕๓	๔๕,๐๔๙	๘๗,๘๐๒	๒๔.๖๙	๕๑.๓๑	๑๐๐.๐๐
	รวม	๑๖๙,๘๕๔	๑๘๙,๑๒๐	๓๕๘,๙๗๔	๔๗.๓๒	๕๒.๖๘	๑๐๐.๐๐

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

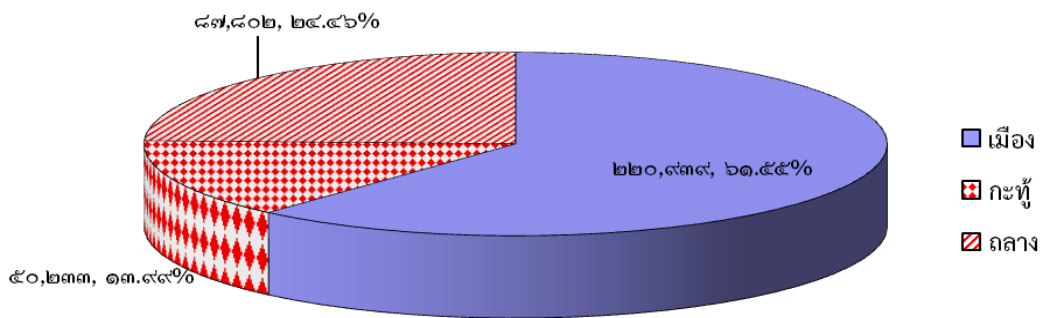
หมายเหตุ: ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๕

แผนภูมิที่ ๑-๑ สัดส่วนของประชากรชายและหญิง

แผนภูมิที่ ๑-๒ สัดส่วนการกระจายของประชากรในแต่ละอำเภอของจังหวัดภูเก็ต

๑.๓ สรุปภาวะเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีสภาพทางเศรษฐกิจดี โดยเศรษฐกิจส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (GPP) เท่ากับ ๗๗,๕๖๙ ล้านบาท เป็นมูลค่าในภาคการเกษตร ๖,๓๗๗ ล้านบาท (ร้อยละ ๖.๕๔) และมูลค่านอกภาคเกษตร ๗๑,๑๙๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๙๓.๔๖) และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (Per Capita GPP) เท่ากับ ๓๒๔,๓๘๕ บาทต่อคนต่อปี

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต พบว่าสาขาการผลิตที่มีสัดส่วนสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร (ร้อยละ ๓๑.๕๖) ,สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม (ร้อยละ ๒๒.๖๙) ,สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ (ร้อยละ ๖.๖๘) ,สาขาการก่อสร้าง (ร้อยละ ๖.๐๗) และ การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ (ร้อยละ ๕.๒๒)

ภาพรวมของเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ รายงานโดยสำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ตพบว่า ขยายตัว เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา เป็นผลมาจากเครื่องชี้ด้านการท่องเที่ยวซึ่งเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัดขยายตัว ส่งผลให้ธุรกิจต่อเนื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพากันขยายตัวตามไปด้วย และหากเมื่อพิจารณาเครื่องชี้ในด้านอื่นแล้วพบว่ายังมีทิศทางปรับตัวลดลง อาทิเช่น ด้านเกษตร ประมง อุตสาหกรรมการเงิน ระดับราคา และการจ้างงาน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ยังมีเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวที่เป็นโครงสร้างหลักขยายตัวช่วยหนุนให้ภาพรวมเศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัว

ปัจจัยบวก ที่ส่งผลให้เศรษฐกิจจังหวัดขยายตัว คือ นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ และการเร่งรัดการใช้เงินของภาครัฐตลอดจนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจ

ปัจจัยลบ ที่เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ คือ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวภายในจังหวัด ปัญหาการจราจร วิกฤตหนี้สาธารณะยุโรป ภาวะเงินเฟ้อ และราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น

ภาคการเกษตร

ยางพารา ชะลอตัว จากผลผลิตยางพาราผ่านตลาดประมูลยางในเดือนนี้ พบว่ามีปริมาณ ๖๑๖,๑๑๖ กิโลกรัม ขยายตัวร้อยละ ๓๒.๒๓ หลังจากที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๐๗ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับในส่วนของราคายางพาราแผ่นดิบคุณภาพ ๓ ราคา ๗๘.๗๗ บาท/กิโลกรัม หดตัวร้อยละ ๑๒.๔๓ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาซึ่งหดตัวร้อยละ ๒๑.๘๘

ประมง หดตัว โดยปริมาณสัตว์น้ำขึ้นทำในเดือนนี้มีจำนวน ๒,๓๕๕.๓๕ เมตริกตัน หดตัวร้อยละ ๑.๗๙ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาที่ขยายตัวร้อยละ ๗๓.๙๖ ส่วนมูลค่าสัตว์น้ำขึ้นทำมีมูลค่า ๑๑๘.๒๓ ล้านบาท ซึ่งหดตัวร้อยละ ๒๘.๑๒ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๕๐.๓๗ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา

อุตสาหกรรม ชะลอตัว จำนวนทุนจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการมาขอจดทะเบียน ณ สำนักงาน อุตสาหกรรม ณ สิ้นเดือนนี้มีจำนวน ๑๔,๐๓๙.๑๙ ล้านบาท ชะลอตัวร้อยละ ๐.๙๔ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๔.๕๒ ในช่วงเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในเดือนนี้มีจำนวน ๔๖๘ แห่ง ชะลอตัวร้อยละ ๒.๔๑ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๔๗ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ในขณะที่จำนวนแรงงานภาคอุตสาหกรรมมีจำนวน ๗,๙๖๘ คน ชะลอตัวร้อยละ ๒.๔๘ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๔.๓๕ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับในส่วนของกิจการที่มีอยู่เดิมมีการแจ้งเลิกกิจการจำนวน ๑ แห่ง คือ บริษัท ภูเก็ต เอ.ซี.เค จำกัด ประกอบกิจการผลิตแผ่นพื้นคอนกรีตอัดแรงสำเร็จรูป และมีโรงงานที่เปิดกิจการดำเนินการใหม่ ๑ ราย คือ บริษัท พี-ควิก จำกัด (สาขา ภูเก็ตกลาง) ประกอบกิจการศูนย์บริการซ่อมรถยนต์

นอกภาคการเกษตร

การท่องเที่ยวและบริการ ขยายตัว จำนวนผู้โดยสารที่เดินทางเข้าออกผ่านท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต จำนวน ๘๓๗,๒๖๓ คน ขยายตัวร้อยละ ๒๐.๓๖ ในขณะที่จำนวนผู้โดยสารระหว่างประเทศที่เดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดภูเก็ตจำนวน ๒๗๒,๗๒๘ คน ขยายตัวร้อยละ ๒๕.๐๓ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๑๔.๙๐ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจำนวนเครื่องบินขึ้นลงพบว่าชะลอตัวจำนวน ๕,๓๘๕ คน พบว่าขยายตัวร้อยละ ๑๓.๙๗ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๑๐.๒๔ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัว พิจารณาจำนวนรถยนต์จดทะเบียนใหม่จำนวน ๑,๖๕๐ คัน ขยายตัวร้อยละ ๓๔๘.๓๗ จากเดิมที่หดตัวร้อยละ ๑๐.๒๔ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา และจำนวนรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ จำนวน ๑,๙๔๒ คัน ขยายตัวร้อยละ ๒๕.๔๕ จากเดิมที่หดตัวร้อยละ ๑๑.๒๙ ในและจำนวนรถยนต์บรรทุกจดทะเบียนใหม่ จำนวน ๑๙ คัน ขยายตัวร้อยละ ๕.๕๕ เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ที่หดตัวร้อยละ ๑๔.๒๙ ในส่วนของภาครัฐมีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มได้ในเดือนนี้ จำนวน ๒๕๗.๔๖ ล้านบาท ชะลอตัวร้อยละ ๑๕.๔๘ จากเดิมที่ขยายตัวร้อยละ ๑๕.๔๘ จากเดิมที่ขยายตัวร้อยละ ๑๘.๔๐ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ภาวะการลงทุน ชะลอตัว พิจารณาจากภาพรวมของการลงทุนในส่วนของจำนวนที่แจ้งเพิ่มทุนมีจำนวนหดตัวร้อยละ ๓๔.๒๑ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาที่ขยายตัวร้อยละ ๗๔.๔๘ และมูลค่าส่งออกสินค้าภายในประเทศ หดตัวร้อยละ ๔๕.๒๐ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขยายตัวร้อยละ ๕.๔๓ ในขณะที่ยอดรถยนต์พาณิชย์ที่จดทะเบียนใหม่โดยขยายตัวร้อยละ ๑๒๔.๑๖ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๒๔.๐๗ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา

การใช้จ่ายเงินภาครัฐ ขยายตัว พิจารณาจากยอดการเบิกจ่ายงบประมาณภาพรวมปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยเมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ผลการเบิกในเดือนนี้ จำนวน ๔๕๓.๑๖ ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ ๖๒.๓๔ จากเดิมที่หดตัวร้อยละ ๙๙.๓๓ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา หากพิจารณาลงในรายละเอียดพบว่าการเบิกจ่ายงบลงทุน จำนวน ๑๑๒.๐๐ ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ ๑๗๕.๘๖ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ส่วนการเบิกจ่ายงบประจำ จำนวน ๓๔๑.๑๖ ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ ๔๓.๐๒ จากที่หดตัวร้อยละ ๙.๕๖ ในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา

๑.๔) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด**๑) มูลค่า สัดส่วน และอัตราการขยายตัว**

จากข้อมูลการรายงานผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคและจังหวัด โดยสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในปี ๒๕๕๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต มีมูลค่า ๙๗,๕๖๙ ล้านบาท เป็นมูลค่าในภาคการเกษตร ๖,๓๗๗ ล้านบาท (ร้อยละ ๖.๕๔) และมูลค่านอกภาคเกษตร ๙๑,๑๙๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๙๓.๔๖) สาขาหลักที่มีมูลค่าสูงที่สุดในปี ๒๕๕๓ ได้แก่ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร มีมูลค่า ๓๐,๗๘๙ ล้านบาท รองลงมาได้แก่สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม มีมูลค่า ๒๒,๑๓๗ ล้านบาท และสาขาการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ มีมูลค่า ๖,๕๑๙ ล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ ๑-๒)

ส่วนสาขานำซึ่งเป็นสาขาที่มีอัตราการขยายตัวสูงที่สุดของจังหวัด ได้แก่ การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ มีการขยายตัวในปี ๒๕๕๐-๒๕๕๓ เฉลี่ยร้อยละ ๓๖.๙๖

ตารางที่ ๑-๒ มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดภูเก็ต ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต

พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๓

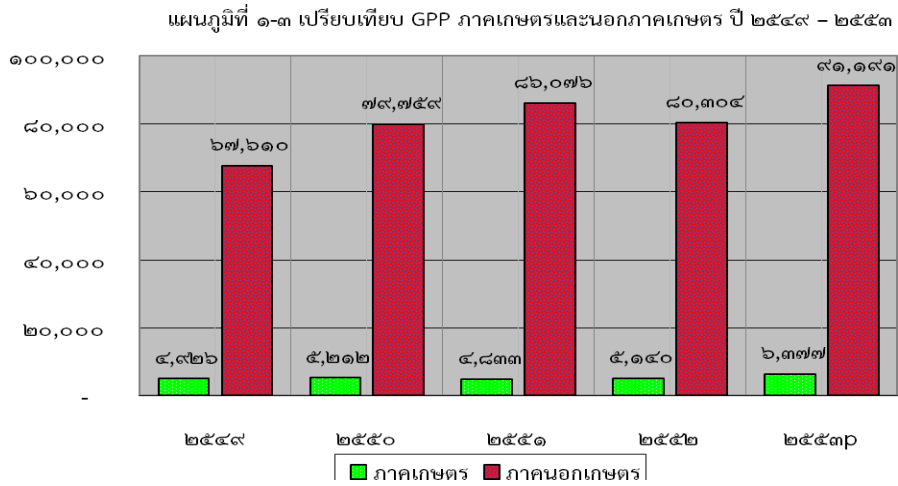
(หน่วย: ล้านบาท)

สาขาการผลิต	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓P	สัดส่วน ร้อยละ ของ GPP	อัตราการขยายตัว ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๓
ภาคเกษตร	๔,๙๒๖	๕,๒๑๒	๔,๘๓๓	๕,๑๔๐	๖,๓๗๗	๖.๕๔	๖.๙๖
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๒,๔๗๗	๒,๔๑๔	๒,๓๒๗	๑,๘๑๐	๒,๖๕๕	๒.๗๒	๓.๒๒
การประมง	๒,๔๔๘	๒,๗๙๗	๒,๕๐๖	๓,๓๓๑	๓,๗๒๒	๓.๘๑	๙.๙๙
ภาคนอกเกษตร	๖๗,๖๑๐	๗๙,๗๕๙	๘๖,๐๗๖	๘๐,๓๐๔	๙๑,๑๙๑	๙๓.๔๖	๔.๕๗
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	-	-	-	๐.๐๐	๐
การผลิตอุตสาหกรรม	๑,๔๗๘	๑,๙๒๐	๒,๐๓๕	๑,๖๖๕	๒,๒๖๐	๒.๒๑	๔.๐๐
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	๑,๔๔๙	๑,๕๙๖	๑,๖๕๕	๒,๐๒๙	๒,๑๔๓	๒.๒๐	๑๐.๓๑
การก่อสร้าง	๓,๓๖๕	๕,๓๙๑	๕,๖๕๓	๔,๐๔๒	๕,๙๒๔	๖.๐๗	๓.๑๙
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๖,๑๓๑	๖,๒๑๒	๖,๐๙๕	๕,๙๕๕	๖,๕๑๙	๖.๖๘	๑.๖๒
โรงแรมและภัตตาคาร	๒๕,๐๖๖	๓๐,๘๖๙	๓๐,๐๔๗	๒๕,๙๖๖	๓๐,๗๘๙	๓๑.๕๖	-๐.๐๙
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๑๔,๖๕๐	๑๖,๙๑๐	๑๙,๖๔๐	๑๙,๗๙๑	๒๒,๑๓๗	๒๒.๖๙	๙.๓๙
ตัวกลางทางการเงิน	๓,๕๙๓	๔,๒๐๕	๔,๗๘๑	๔,๗๒๗	๔,๔๒๔	๕.๐๕	๕.๔๐
บริการด้านอาหารมหรหัตถ์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	๓,๘๒๖	๔,๒๓๐	๔,๗๑๑	๔,๕๒๘	๔,๔๘๐	๔.๕๙	๑.๙๓
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๒,๐๐๖	๑,๙๘๔	๔,๗๓๓	๕,๐๙๗	๕,๐๙๗	๕.๒๒	๓๖.๙๖
การศึกษา	๑,๔๙๓	๑,๕๖๘	๑,๖๑๖	๑,๖๔๑	๑,๗๖๒	๑.๘๑	๓.๙๗
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๙๖๓	๑,๐๐๘	๑,๐๙๖	๑,๒๖๔	๑,๒๘๖	๑.๓๒	๘.๔๕
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๓,๔๙๖	๓,๗๙๑	๓,๙๓๕	๓,๔๘๖	๓,๘๘๒	๓.๙๘	๐.๘๐
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๙๕	๗๔	๗๙	๑๑๒	๘๘	๐.๐๙	๕.๘๓
ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	๗๒,๕๓๖	๘๔,๙๗๑	๙๐,๙๐๙	๘๕,๔๔๔	๙๗,๕๖๙	๑๐๐.๐๐	๔.๗๒

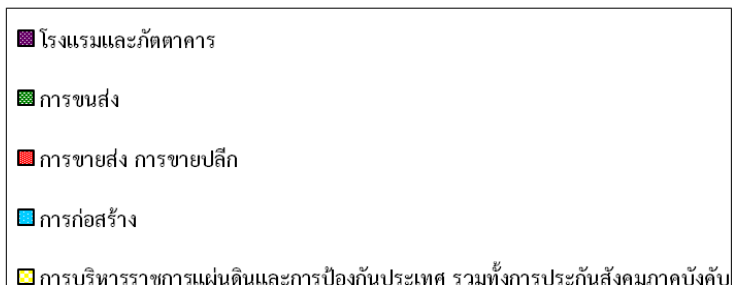
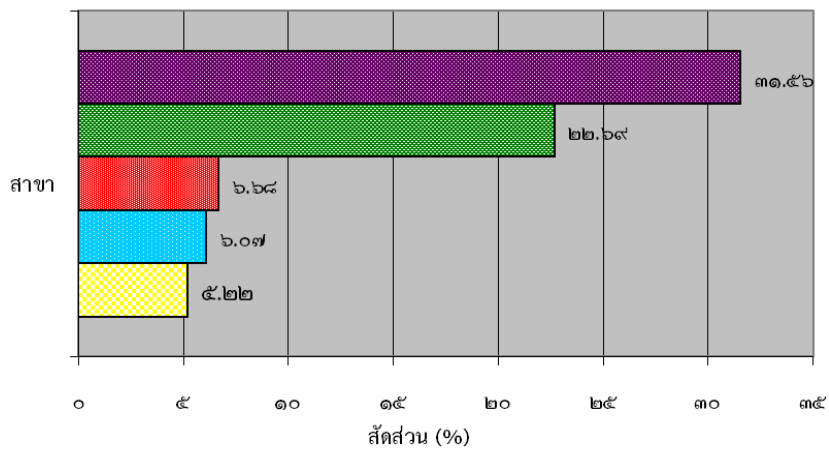
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ : r หมายถึง revised หรือการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง
P หมายถึง preliminary หรือปีที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น

แผนภูมิที่ ๑-๔ ๕ อันดับสาขาการผลิตที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ต
สูงสุด ปี ๒๕๕๓

๒) รายได้เฉลี่ยต่อหัว

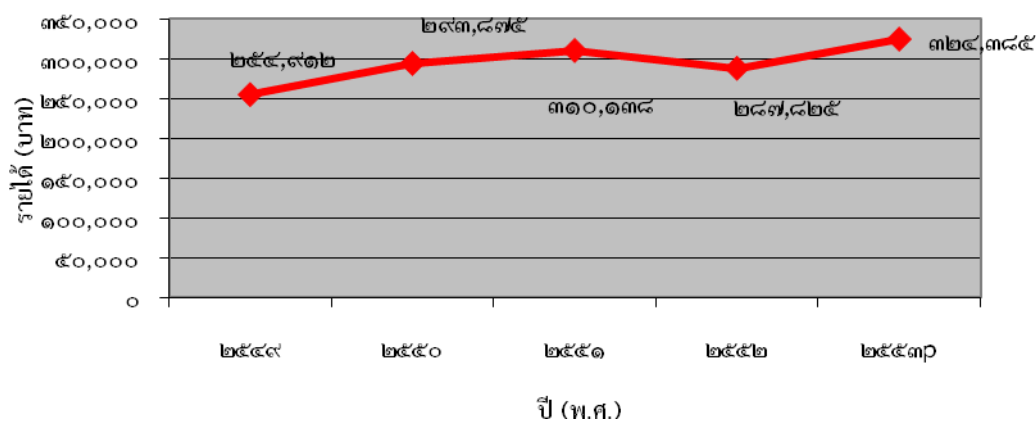
ในปี ๒๕๕๓ ประชากรจังหวัดภูเก็ตมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี เท่ากับ ๓๒๔,๓๘๕ บาท และหากเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๒ ที่มีรายได้เฉลี่ยคนละ ๒๘๗,๘๒๕ บาท/ปี พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๗๐ (ตารางที่ ๑-๓)

ตารางที่ ๑-๓ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๓

สาขาการผลิต	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓p
รายได้เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	๒๕๔,๙๑๒	๒๙๓,๘๗๕	๓๑๐,๑๓๘	๒๘๗,๘๒๕	๓๒๔,๓๘๕
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๒๘๕	๒๘๙	๒๙๓	๒๙๗	๓๐๑

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภูมิที่ ๑-๕ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๓

๑.๕) ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ตเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ และปี ๒๕๕๕

สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต ร่วมกับ สำนักสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ และจังหวัดภูเก็ต ขอรายงานความเคลื่อนไหวของดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต (Consumer Price Index of Province : CPI-P) ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ และ ปี ๒๕๕๕ โดยสรุปดังนี้

การประมวลผลดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ มีรายการสินค้าและบริการที่ใช้คำนวณจำนวน ๔๑๗ รายการ สำหรับจังหวัดภูเก็ตมีจำนวน ๒๕๖ รายการ ครอบคลุมสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม เคหสถาน การตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล ยานพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร การบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต ได้ผลดังนี้

๑. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือน ธันวาคม ๒๕๕๕

ปี ๒๕๕๐ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เท่ากับ ๑๐๐ และเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ เท่ากับ ๑๑๖.๘๖ เทียบกับเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ เท่ากับ ๑๑๖.๔๑ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๓๙ หากเทียบกับเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ สูงขึ้นร้อยละ ๓.๖๓) และเมื่อเทียบเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ กับปี ๒๕๕๔ สูงขึ้นร้อยละ ๓.๐๒ ซึ่งอยู่ในกรอบที่กระทรวงพาณิชย์ได้คาดการณ์เงินเฟ้อทั้งปีไว้อยู่ที่ร้อยละ ๓.๐๐ - ๓.๔๐

๒. ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เดือน ธันวาคม ๒๕๕๕

ปี ๒๕๕๐ ดัชนีราคาผู้บริโภคของจังหวัดภูเก็ต เท่ากับ ๑๐๐ สำหรับเดือน ธันวาคม ๒๕๕๕ เท่ากับ ๑๒๖.๓ และเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ เท่ากับ ๑๒๕.๖

การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต เดือน ธันวาคม ๒๕๕๕ เมื่อเทียบกับ

- เดือน พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๖
- เดือน ธันวาคม ๒๕๕๔ สูงขึ้นร้อยละ ๔.๕
- เทียบเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ กับปี ๒๕๕๔ สูงขึ้นร้อยละ ๕.๕

๓. ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต เดือน ธันวาคม ๒๕๕๕ เทียบกับเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ สูงขึ้นร้อยละ ๐.๖ (เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ ลดลงร้อยละ ๐.๘) เป็นผลจากการปรับราคาสูงขึ้นของสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ ๑.๐ ขณะเดียวกันหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๐.๑

๓.๑) ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๑.๐ (เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ ลดลงร้อยละ ๑.๕) มีสาเหตุจากสินค้ากลุ่มผักและผลไม้เป็นสำคัญ โดยดัชนีสูงขึ้นร้อยละ ๗.๐ (กะหล่ำปลี ผักกาดขาว ผักคะน้า ผักบั้ง ผักชี ต้นหอม มะเขือเทศ หอมแดง สับปะรด มะม่วง) เนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวนทำให้ผลผลิตได้รับความเสียหาย ไข่และผลิตภัณฑ์นม สูงขึ้นร้อยละ ๐.๑ (ไข่ไก่) เครื่องประกอบอาหาร สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒ (น้ำมันพืช มะพร้าวผล) สำหรับสินค้าที่ปรับราคาลดลง ได้แก่ ปลากระพง ส้มเขียวหวาน มะละกอสุก เงาะ แตงโม ตามปริมาณที่เข้าสู่ตลาดมากขึ้น

๓.๒) ดัชนีหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๐.๑ (เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยเฉลี่ยไม่เปลี่ยนแปลง) เป็นผลจากการปรับราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงภายในประเทศสูงขึ้น ตามภาวะราคาของตลาดโลก ส่งผลให้หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒ (น้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ ๐.๗) นอกจากนี้ สินค้าและบริการอื่น ที่มีการปรับราคาสูงขึ้น ได้แก่ ค่าน้ำประปา และ สิ่งเกี่ยวกับทำความสะอาด (น้ำยาปรับผ้านุ่ม สารกำจัดแมลง) สูงขึ้นร้อยละ ๐.๗

๔) ถ้าพิจารณาเทียบกับเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ ดัชนีสูงขึ้นร้อยละ ๔.๕ จากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ ๔.๗ ได้แก่ ผักและผลไม้ ร้อยละ ๑๑.๖ อาหารบริโภค-นอกบ้าน สูงขึ้นร้อยละ ๕.๖ เนื้อสัตว์ เป็ดไก่และสัตว์น้ำ สูงขึ้นร้อยละ ๔.๙ อาหารบริโภค-ในบ้าน สูงขึ้นร้อยละ ๓.๔ เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๓.๑ ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง สูงขึ้นร้อยละ ๑.๓ ไข่และผลิตภัณฑ์นม สูงขึ้นร้อยละ ๐.๕ ขณะที่เครื่องประกอบอาหาร ลดลงร้อยละ ๑.๗ สำหรับหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๔.๒ เป็นผลจากหมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า สูงขึ้นร้อยละ ๙.๐ (เสื้อผ้าบุรุษ และเสื้อผ้าสตรี เครื่องแบบนักเรียน) หมวดยาสูบ และเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๗.๘ (สุรา เบียร์ บุหรี่) หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร สูงขึ้นร้อยละ ๖.๐ (น้ำมันเชื้อเพลิง ค่าโดยสารสาธารณะ ค่าชื้อยานพาหนะ) หมวดเคหสถาน สูงขึ้นร้อยละ ๒.๔ (วัสดุก่อสร้าง ค่าแรง ค่าไฟฟ้า เชื้อเพลิง และน้ำประปา) หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล สูงขึ้นร้อยละ ๑.๓ (ค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล) หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา สูงขึ้นร้อยละ ๐.๕ (ค่าอุปกรณ์กีฬาและเครื่องเล่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง)

๕) เมื่อพิจารณาดัชนีเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ เทียบกับปี ๒๕๕๔ สูงขึ้นร้อยละ ๕.๕ จากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ ๗.๘ ประกอบด้วย ผักและผลไม้ ร้อยละ ๑๔.๔ อาหารบริโภค-ในบ้าน ร้อยละ ๙.๔ เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ ร้อยละ ๘.๗ อาหารบริโภค-นอกบ้าน ร้อยละ ๖.๘ เครื่องประกอบอาหาร ร้อยละ ๖.๐ ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง ร้อยละ ๔.๘ เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ ๒.๕ ไข่และผลิตภัณฑ์นม ร้อยละ ๒.๐ ส่วนหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ ๓.๓ จากการสูงขึ้นของหมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ร้อยละ ๖.๓ หมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสาร ร้อยละ ๔.๗ หมวดเคหสถาน ร้อยละ ๒.๔ หมวดยาสูบ และเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ร้อยละ ๒.๓ หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล ร้อยละ ๑.๘ ขณะที่หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ลดลงร้อยละ ๐.๕

ตารางที่ ๑-๔ ดัชนีราคาผู้บริโภคจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามหมวดสินค้า

ไตรมาส ๔ (ตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๕๕)

ปี ๒๕๕๐ = ๑๐๐

หมวด	ธันวาคม ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๕			
		Q๑	Q๒	Q๓	Q๔
ดัชนีราคาผู้บริโภครวม	๑๒๖.๓	๓๖๖.๕	๓๗๓.๔	๓๗๙.๕	๓๗๘.๕
หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	๑๔๕.๗	๔๑๙.๗	๔๓๐.๗	๔๔๑.๒	๔๓๖.๕
หมวดอื่นๆไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม	๑๑๐.๘	๓๒๓.๙	๓๒๗.๖	๓๓๐.๒	๓๓๒.๒
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	๑๑๙.๐	๓๔๗.๙	๓๕๑.๖	๓๕๔.๒	๓๕๖.๘

* ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน คือ ดัชนีราคาผู้บริโภคชุดทั่วไปที่หักรายการสินค้ากลุ่มอาหารสดและสินค้ากลุ่มพลังงาน

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต

๒. สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต

สถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ต รายปี ๒๕๕๕ (มกราคม - ธันวาคม) นำเสนอในประเด็นต่างๆ ตามลำดับ คือ

- ๒.๑) กำลังแรงงาน การมีงานทำ การว่างงาน
- ๒.๒) การจัดหางานและการส่งเสริมการมีงานทำ
- ๒.๓) การพัฒนาศักยภาพแรงงาน
- ๒.๔) การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน
- ๒.๕) การประกันสังคม

๒.๑) กำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

๑) กำลังแรงงาน

สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต จากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดภูเก็ต เฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ สรุปรายละเอียดได้ดังนี้ จังหวัดภูเก็ตมีประชากรในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๒๓๑,๒๘๖ คน ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานรวม จำนวน ๑๖๕,๙๒๓ คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๑๖๔,๖๒๑ คน (ร้อยละ ๙๙.๒๒ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด), ผู้ว่างงาน จำนวน ๑,๓๐๒ คน (ร้อยละ ๐.๗๘)

เมื่อเปรียบเทียบการมีงานทำจำแนกตามเพศเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ พบว่า อัตราส่วนของการมีงานทำเพศชายสูงกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายมีอัตราส่วนของการมีงานทำ จำนวน ๘๙,๗๗๔ คน (ร้อยละ ๕๔.๕๓) และเพศหญิงมีอัตราส่วนของการมีงานทำ จำนวน ๗๔,๘๔๖ คน (ร้อยละ ๔๕.๔๗) (ตารางที่ ๒-๑)

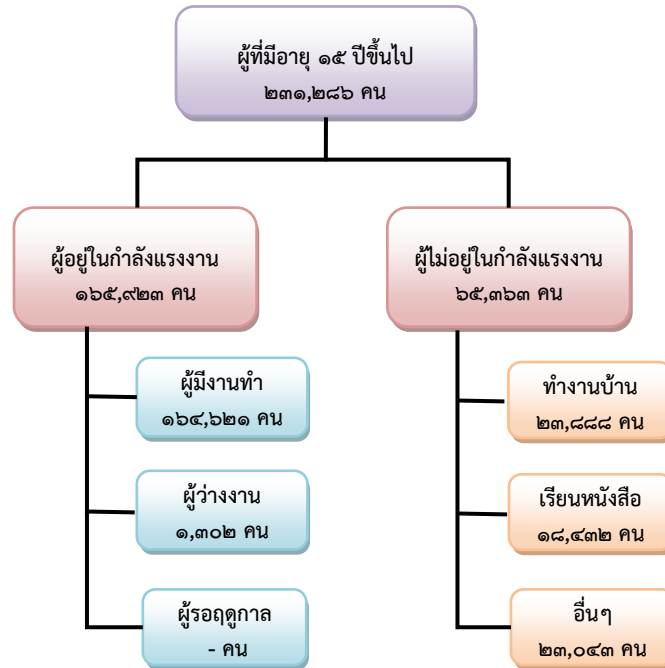
ตารางที่ ๒-๑ กำลังแรงงาน จำแนกตามเพศและสถานภาพแรงงาน ปี ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

สถานภาพแรงงาน	ปี ๒๕๕๕		
	ชาย	หญิง	รวม
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๑๑๒,๖๑๒	๑๑๘,๖๗๔	๒๓๑,๒๘๖
๑ ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๙๐,๕๗๔	๗๕,๓๔๙	๑๖๕,๙๒๓
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๘๙,๗๗๔	๗๔,๘๔๖	๑๖๔,๖๒๑
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๘๐๐	๕๐๒	๑,๓๐๒
๑.๓ ผู้ที่รอฤดูกาล	๐	๐	๐
๒. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๒๒,๐๓๘	๔๓,๓๒๕	๖๕,๓๖๓
๒.๑ ทำงานบ้าน	๑,๕๓๕	๒๒,๓๕๓	๒๓,๘๘๘
๒.๒ เรียนหนังสือ	๙,๑๙๒	๙,๒๔๐	๑๘,๔๓๒
๒.๓ อื่นๆ	๑๑,๓๑๐	๑๑,๗๓๒	๒๓,๐๔๒

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

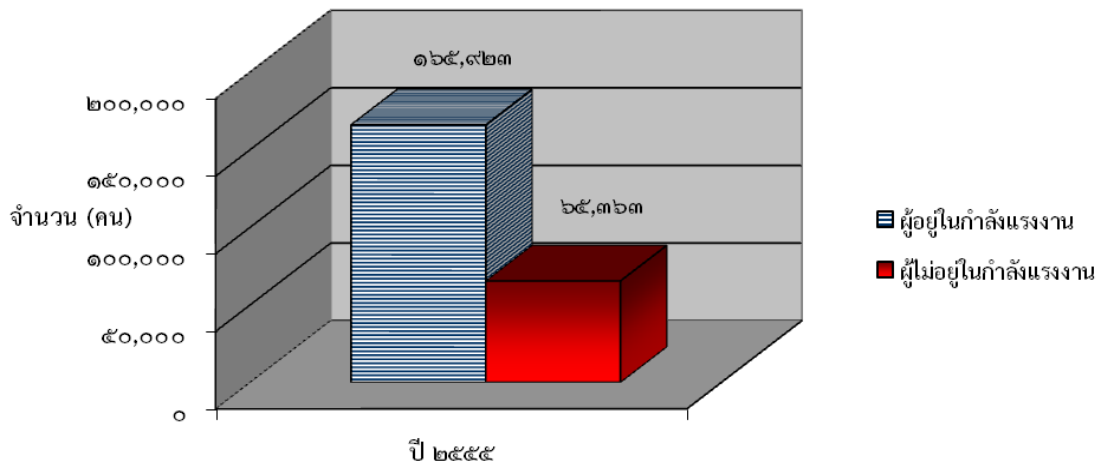
$$\begin{aligned} \text{หมายเหตุ :} \quad & ๑. \text{ อัตราการมีงานทำจังหวัด} = \frac{\text{ผู้มีงานทำในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานในจังหวัด}} \\ & ๒. \text{ อัตราการว่างงานจังหวัด} = \frac{\text{ผู้ว่างงานในจังหวัด} \times ๑๐๐}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานในจังหวัด}} \end{aligned}$$

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: เป็นข้อมูลเฉลี่ย ๓ ไตรมาส (ขาดไตรมาส ๔ ปี ๒๕๕๕)

แผนภูมิที่ ๒-๑ เปรียบเทียบจำนวนผู้อยู่ในกำลังแรงงานและไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๑.๑ สัดส่วนกำลังแรงงาน

สัดส่วนกำลังแรงงาน หมายถึง ผู้อยู่ในกำลังแรงงานต่อประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป หรือ ร้อยละของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน

จากค่าเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ พบว่า

- สัดส่วนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน โดยสัดส่วนของผู้อยู่ในกำลังแรงงานจะมากที่สุด ไตรมาส ๒ และไตรมาสที่ ๓ มีผู้อยู่ในกำลังแรงงานน้อยที่สุด (ตารางที่ ๒-๒)

ตารางที่ ๒-๒ จำนวนและสัดส่วนของประชากร จำแนกตามกำลังแรงงานรายไตรมาส ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาสที่				
	๑	๒	๓	๔	เฉลี่ยทั้งปี
ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๒๓๐,๕๕๘	๒๓๑,๒๘๗	๒๓๒,๐๑๔	-	๒๓๑,๒๘๖
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๖๕,๒๗๓	๑๖๘,๘๕๙	๑๖๓,๖๓๙	-	๑๖๕,๙๒๓
สัดส่วน					
สัดส่วนผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)	๗๑.๖๘	๗๓.๐๑	๗๐.๕๓	๐	๗๑.๗๔

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

๒) การมีงานทำ

๒.๑) ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ผู้มีงานทำในจังหวัดภูเก็ตเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ จำนวนทั้งสิ้น ๑๖๔,๖๒๑ คน (ร้อยละ ๙๙.๒๒ ของผู้ อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) แบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ ตามสถานภาพการทำงาน พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็น กลุ่มลูกจ้างเอกชน จำนวน ๘๙,๒๙๔ คน (ร้อยละ ๕๔.๒๔) รองลงมาได้แก่ กลุ่มผู้ทำงานส่วนตัว จำนวน ๔๐,๙๓๙ คน (ร้อยละ ๒๔.๘๗) และกลุ่มช่วยธุรกิจครอบครัว จำนวน ๑๒,๖๙๔ คน (ร้อยละ ๗.๗๑) ตามลำดับ (ตารางที่ ๒-๓)

เมื่อพิจารณาในแต่ละไตรมาสของปี พบว่า ผู้มีงานทำยังคงทำงานเป็นลูกจ้างเอกชนมากที่สุดใน ทุกไตรมาส ซึ่งมีสัดส่วนประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในสถานภาพการทำงานอื่นๆ

ตารางที่ ๒-๓ จำนวนของผู้ทำงานจำแนกตามสถานภาพการทำงานรายไตรมาสปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

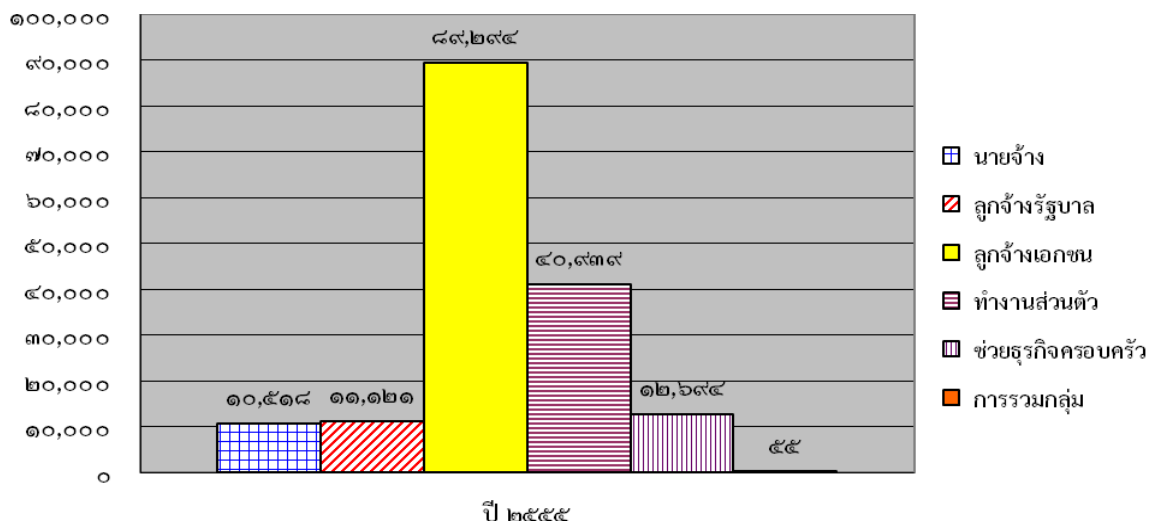
หน่วย: คน

สถานภาพการทำงาน	ปี ๒๕๕๕				
	๑	๒	๓	๔	เฉลี่ยทั้งปี
นายจ้าง	๑๐,๓๔๖	๑๒,๕๘๘	๘,๖๒๐	๐	๑๐,๕๑๘
ลูกจ้างรัฐบาล	๑๑,๗๕๗	๑๒,๕๘๔	๙,๐๒๑	๐	๑๑,๑๒๑
ลูกจ้างเอกชน	๙๔,๐๗๗	๘๗,๐๙๒	๘๖,๗๑๓	๐	๘๙,๒๙๔
ทำงานส่วนตัว	๓๖,๓๑๔	๔๑,๐๙๑	๔๕,๔๑๓	๐	๔๐,๙๓๙
ช่วยธุรกิจครอบครัว	๑๑,๖๐๗	๑๓,๔๔๕	๑๓,๐๒๘	๐	๑๒,๖๙๔
การรวมกลุ่ม	๘๒	๘๔	๐	๐	๕๕
รวม	๑๖๔,๑๘๓	๑๖๖,๘๘๕	๑๖๒,๗๙๖	๐	๑๖๔,๖๒๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๒ เปรียบเทียบจำนวนผู้มีงานจำแนกตามสถานภาพการทำงานปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๒.๒) ผู้มีงานทำจำแนกรายอุตสาหกรรม

ผู้มีงานทำเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑๖๔,๖๒๑ คน พบว่าเป็นผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑๕๖,๕๒๖ คน (ร้อยละ ๙๕.๐๘ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) และทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๘,๐๙๕ คน (ร้อยละ ๔.๙๒) จำแนกเป็นรายสาขาย่อย พบว่าสาขานอกภาคเกษตร กลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานในสาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือนมากที่สุด จำนวน ๓๓,๓๕๕ คน (ร้อยละ ๒๐.๒๖ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) รองลงมาคือ การโรงแรมและภัตตาคาร จำนวน ๓๒,๑๕๐ คน (ร้อยละ ๑๙.๕๓) และสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม จำนวน ๒๒,๓๑๙ คน (ร้อยละ ๑๓.๕๖) (ตารางที่ ๒-๔)

เมื่อพิจารณาในแต่ละไตรมาสของปี ๒๕๕๕ พบว่าในไตรมาสที่ ๒ มีผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรมมากที่สุด คือ ร้อยละ ๖.๐๐ ส่วนในไตรมาสที่ ๑ และ ๓ มีจำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรมใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจโลก ทำให้การจ้างงานในภาคเกษตรกรรมเพิ่มสูงขึ้น และนอกภาคเกษตรกรรมมีการจ้างงานลดลง

ตารางที่ ๒-๔ จำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามเพศและอุตสาหกรรม รายไตรมาสปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

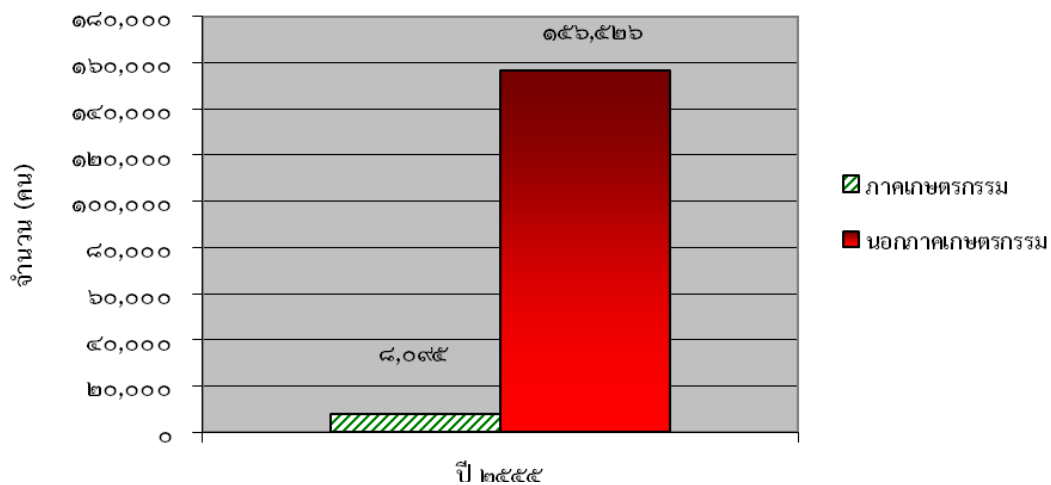
อุตสาหกรรม	ไตรมาสที่				เฉลี่ยทั้งปี
	๑	๒	๓	๔	
ภาคเกษตรกรรม	๗,๑๓๙	๑๐,๐๐๕	๗,๑๔๑	๐	๘,๐๙๕
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง	๗,๑๓๙	๑๐,๐๐๕	๗,๑๔๑	๐	๘,๐๙๕
นอกภาคเกษตรกรรม	๑๕๗,๐๘๔	๑๕๖,๘๘๐	๑๕๕,๖๕๕	๐	๑๕๖,๕๒๖
๒. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๐	๒๒๑	๐	๐	๗๔
๓. การผลิต	๙,๒๑๐	๙,๐๗๕	๑๑,๐๖๔	๐	๙,๗๘๓
๔. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๐	๔๒๖	๐	๐	๑๔๒
๕. การก่อสร้าง	๑๔,๘๒๓	๑๐,๗๗๒	๑๑,๘๘๑	๐	๑๒,๔๙๒
๖. การขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	๓๑,๙๙๔	๒๘,๒๓๖	๓๙,๘๓๖	๐	๓๓,๓๕๕

อุตสาหกรรม	ไตรมาสที่				
	๑	๒	๓	๔	เฉลี่ยทั้งปี
๗. โรงแรม และภัตตาคาร	๔๓,๑๘๔	๑๑,๖๒๖	๔๑,๖๔๐	๐	๓๒,๑๕๐
๘. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๗,๙๕๑	๔๘,๐๗๔	๑๐,๙๓๓	๐	๒๒,๓๑๙
๙. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	๒,๒๙๓	๒,๔๒๙	๒,๒๘๑	๐	๒,๓๓๔
๑๐. กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๒,๕๓๓	๓,๑๔๔	๒,๕๑๗	๐	๒,๗๓๒
๑๑. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๖,๑๔๙	๕,๖๒๒	๕,๖๖๙	๐	๕,๘๑๓
๑๒. การศึกษา	๔,๒๔๙	๕,๖๓๑	๓,๔๙๕	๐	๔,๔๕๘
๑๓. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๔,๐๑๙	๓,๐๔๑	๒,๗๒๒	๐	๓,๒๕๗
๑๔. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๘,๕๑๖	๖,๗๓๔	๖,๕๐๘	๐	๗,๒๕๓
๑๕. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๒,๓๕๕	๒,๑๑๕	๑,๑๒๐	๐	๑,๘๖๔
๑๖. องค์กรระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	๐	๐	๐	๐	๐
๑๗. ศิลปะความบันเทิง นันทนาการ	๐	๐	๐	๐	๐
๑๘. การจัดหา น้ำ บำบัดน้ำเสีย	๑,๕๘๔	๑,๓๙๑	๑,๗๒๙	๐	๑,๕๖๘
๑๙. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๖๕๕	๓,๑๖๙	๒,๕๕๒	๐	๒,๔๕๙
๒๐. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	๑๓,๓๔๕	๑๒,๕๗๓	๙,๐๔๔	๐	๑๑,๖๕๔
๒๑. การบริหารและการสนับสนุน	๓,๑๐๒	๒,๔๑๔	๒,๕๙๓	๐	๒,๗๐๒
๒๒. ไม่ทราบ	๘๒	๑๘๗	๘๑	๐	๑๑๗
รวม	๑๖๔,๑๘๓	๑๖๖,๘๘๕	๑๖๒,๗๙๖	๐	๑๖๔,๖๒๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๓ เปรียบเทียบจำนวนผู้ทำงานในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๒.๓) ผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ

พบว่า อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรกเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ ได้แก่ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน ๕๘,๙๒๒ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๙) รองลงมาได้แก่ อาชีพผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๑,๓๔๗ คน (ร้อยละ ๑๒.๙๗) , อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ จำนวน ๒๐,๘๘๕ คน (ร้อยละ ๑๒.๖๙) , ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน ๑๔,๕๑๗ คน (ร้อยละ ๘.๘๒) และผู้ประกอบการวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๑,๔๗๔ คน (ร้อยละ ๖.๙๗) ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอาชีพต่างๆ (ตารางที่ ๒-๕)

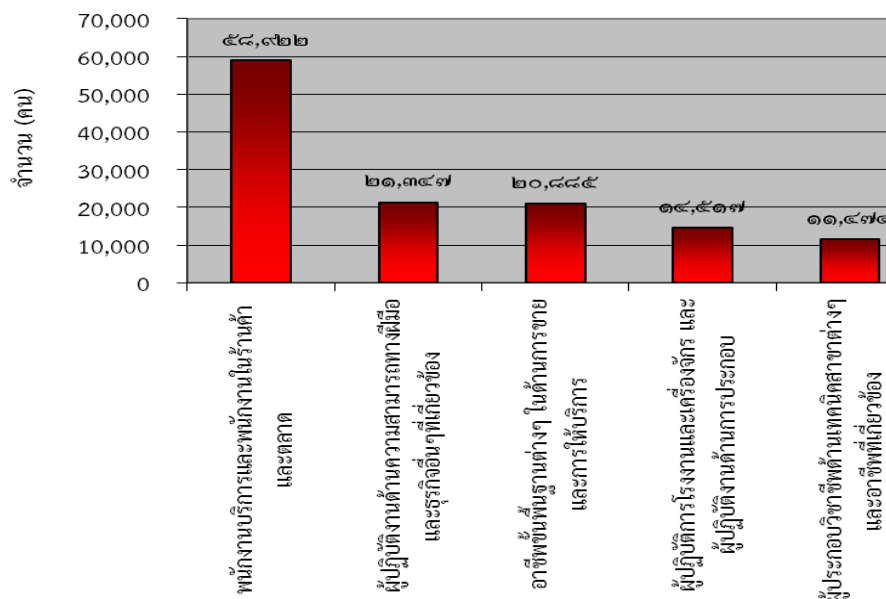
ตารางที่ ๒-๕ จำนวนของผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ รายไตรมาส ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

อาชีพ	ไตรมาสที่					เฉลี่ยทั้งปี
	๑	๒	๓	๔		
๑. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	๑๓,๖๑๑	๑๑,๐๒๘	๘,๖๙๗	๐	๐	๑๑,๑๑๒
๒. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	๑๐,๗๖๔	๙,๙๑๘	๖,๐๔๐	๐	๐	๘,๙๐๗
๓. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	๙,๔๗๘	๑๒,๗๖๘	๑๒,๑๗๗	๐	๐	๑๑,๔๗๔
๔. เสมียน เจ้าหน้าที่	๙,๒๘๔	๘,๘๙๑	๘,๕๒๔	๐	๐	๘,๙๐๐
๕. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	๕๔,๔๙๖	๖๒,๐๑๓	๖๐,๒๕๖	๐	๐	๕๘,๙๒๒
๖. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร	๗,๗๓๐	๑๐,๐๙๐	๗,๘๔๘	๐	๐	๘,๕๕๖
๗. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	๒๓,๑๓๓	๑๗,๐๘๙	๒๓,๘๒๐	๐	๐	๒๑,๓๔๗
๘. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	๑๓,๓๘๕	๑๕,๑๔๓	๑๕,๐๒๕	๐	๐	๑๔,๕๑๗
๙. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	๒๒,๓๐๒	๑๙,๙๔๕	๒๐,๔๐๘	๐	๐	๒๐,๘๘๕
๑๐. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ยอดรวม	๑๖๔,๑๘๓	๑๖๖,๘๘๕	๑๖๒,๗๙๖	๐	๐	๑๖๔,๖๒๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๔ อาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๒.๔) ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ เฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ พบว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำนวน ๔๖,๒๖๖ คน (ร้อยละ ๒๐.๙๔ ของกำลังแรงงานทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒๕,๓๖๗ คน (ร้อยละ ๑๘.๙๙) และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๒๔,๕๐๖ คน (ร้อยละ ๑๖.๗๙) ที่เหลือกระจายอยู่ในการศึกษาอื่นๆ (ตารางที่ ๒-๖)

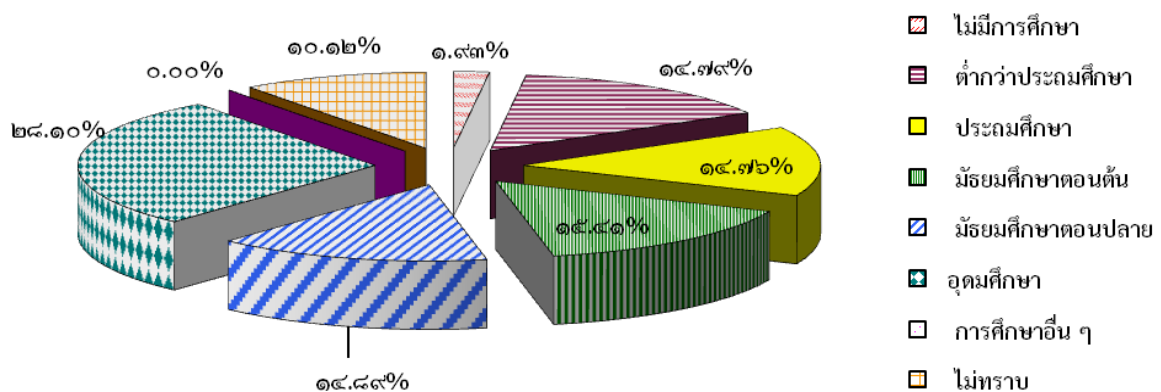
ตารางที่ ๒-๖ ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ รายไตรมาสปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาสที่				เฉลี่ยทั้งปี
	๑	๒	๓	๔	
๑. ไม่มีการศึกษา	๒,๗๔๙	๔,๔๖๔	๒,๓๒๖	๐	๓,๑๘๐
๒. ต่ำกว่าประถมศึกษา	๒๓,๔๗๓	๒๓,๗๖๗	๒๕,๗๘๓	๐	๒๔,๓๔๑
๓. ประถมศึกษา	๒๕,๙๔๔	๒๔,๗๔๑	๒๒,๒๓๓	๐	๒๔,๓๐๖
๔. มัธยมศึกษาตอนต้น	๒๕,๙๐๘	๒๖,๑๕๐	๒๔,๐๔๓	๐	๒๕,๓๖๗
๕. มัธยมศึกษาตอนปลาย	๒๖,๔๖๐	๒๑,๖๖๙	๒๕,๓๙๐	๐	๒๔,๕๐๖
- สายสามัญ	๑๙,๒๘๗	๑๔,๓๙๙	๑๗,๐๔๙	๐	๑๖,๙๑๑
- สายอาชีวศึกษา	๗,๑๗๔	๗,๒๖๕	๘,๓๔๑	๐	๗,๕๗๓
- สายวิชาการศึกษา	๐	๖๖	๐	๐	๒๒
๖. อุดมศึกษา	๔๖,๗๔๒	๔๘,๒๗๔	๔๓,๗๘๒	๐	๔๖,๒๖๖
- สายวิชาการ	๓๑,๓๙๗	๒๙,๔๘๔	๓๑,๕๒๒	๐	๓๐,๘๐๑
- สายวิชาชีพ	๑๒,๘๑๖	๑๕,๐๓๒	๑๐,๔๑๓	๐	๑๒,๗๕๔
- สายวิชาการศึกษา	๒,๕๒๘	๓,๗๕๙	๑,๘๔๘	๐	๒,๗๑๒
๗. การศึกษาอื่น ๆ	๐	๐	๐	๐	๐
๘. ไม่ทราบ	๑๒,๙๐๖	๑๗,๘๑๗	๑๙,๒๓๙	๐	๑๖,๖๕๔
รวม	๑๖๔,๑๘๓	๑๖๖,๘๘๕	๑๖๒,๗๙๖	๐	๑๖๔,๖๒๑

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๕ ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๓) การว่างงาน

ผู้ว่างงานในจังหวัดภูเก็ตเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๕๕ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๐๒ ราย (คิดเป็นอัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ ๐.๗๘) โดยการว่างงานในไตรมาสที่ ๒ มีจำนวนผู้ว่างงานมากที่สุด ๑,๙๗๕ ราย หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ ๑.๑๗ ส่วนไตรมาสที่มีจำนวนผู้ว่างงานน้อยที่สุดเป็นไตรมาสที่ ๓ มีจำนวน ๘๔๓ ราย หรือคิดเป็นร้อยละ ๐.๕๒ (ตารางที่ ๒-๗)

ตารางที่ ๒-๗ จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน จำแนกตามรายไตรมาส ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

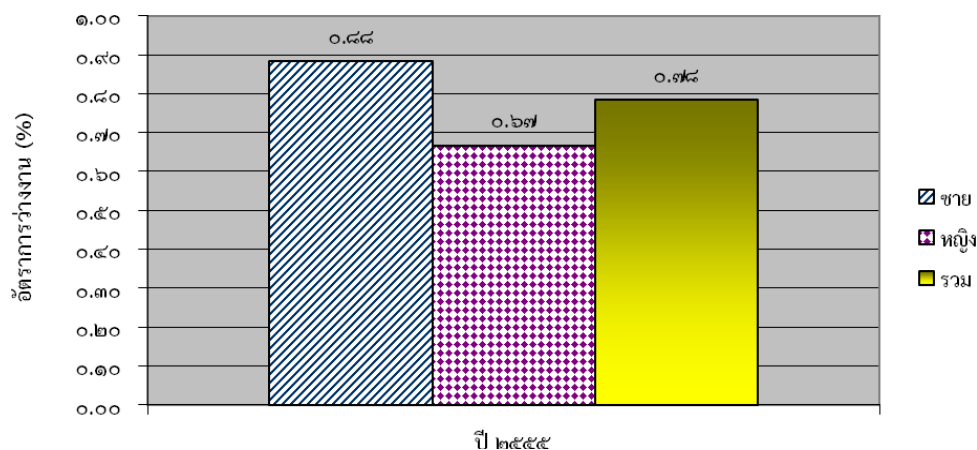
หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	ไตรมาสที่				เฉลี่ยทั้งปี
	๑	๒	๓	๔	
กำลังแรงงาน	๑๖๕,๒๗๓	๑๖๘,๘๕๙	๑๖๓,๖๓๙	๐	๑๖๕,๙๒๓
จำนวนผู้ว่างงาน	๑,๐๙๐	๑,๙๗๕	๘๔๓	๐	๑,๓๐๒
ร้อยละ					
อัตราการว่างงาน	๐.๖๖	๑.๑๗	๐.๕๒	๐	๐.๗๘

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน = (ผู้ไม่มีงานทำ/กำลังแรงงานรวม)X๑๐๐

แผนภูมิที่ ๒-๖ เปรียบเทียบอัตราการว่างงาน ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๒.๒ การจัดหางานและส่งเสริมการมีงานทำ

๑) การจัดหางานในจังหวัดภูเก็ต

๑.๑) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามเพศ

จากข้อมูลสถิติของสำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต พบว่า ปี ๒๕๕๕ มีตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดผ่านระบบ ON-LINE จำนวนทั้งสิ้น ๔,๘๐๘ อัตรา ผู้ลงทะเบียนสมัครงานมีจำนวนทั้งสิ้น ๕,๒๙๑ อัตรา และบรรจุงานมีจำนวนทั้งสิ้น ๕,๔๖๓ อัตรา (ตารางที่ ๒-๘)

เมื่อเปรียบเทียบภาพรวมของการจัดหางานปี ๒๕๕๕ พบว่าตำแหน่งงานว่างส่วนใหญ่จะไม่ระบุเพศจำนวน ๒,๓๖๔ อัตรา (ร้อยละ ๔๙.๑๗ ของตำแหน่งงานว่างทั้งหมด) รองลงมาเพศชาย จำนวน ๑,๒๓๓ อัตรา (ร้อยละ ๒๕.๖๔) และเพศหญิง จำนวน ๑,๒๑๑ อัตรา (ร้อยละ ๒๕.๑๙) ตามลำดับ การที่ตำแหน่งงานว่างมากกว่าครึ่งไม่ได้ระบุเพศแสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการหรือนายจ้าง พิจารณาเห็นว่างานโดยทั่วไปไม่ว่าชายหรือหญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน หรือไม่มีความแตกต่างในเรื่องเพศ ในอีกประการหนึ่งนายจ้างพิจารณาเห็นว่าการไม่ระบุเพศจะมีผลดีในด้านโอกาสการคัดเลือกมากกว่าการระบุเพศ

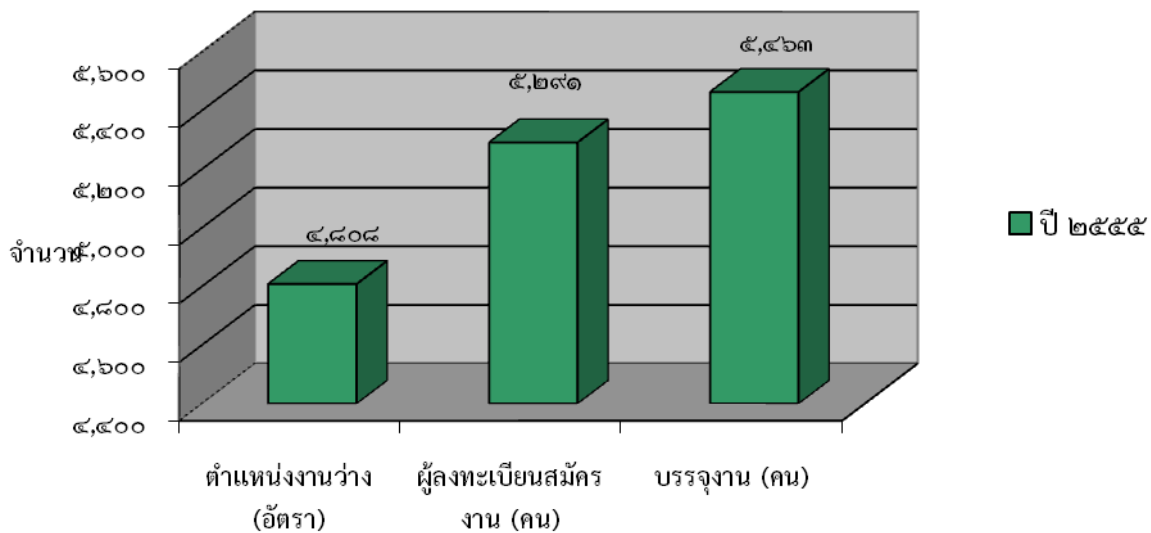
จำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงาน มีเพศหญิงลงทะเบียนสมัครงาน จำนวน ๒,๙๙๐ อัตรา (ร้อยละ ๕๖.๕๑) และเพศหญิง จำนวน ๒,๓๐๑ อัตรา (ร้อยละ ๔๓.๔๙) ส่วนการบรรจุนั้นเป็นเพศหญิง จำนวน ๓,๓๕๓ อัตรา (ร้อยละ ๖๑.๓๘) และเพศชาย จำนวน ๒,๑๑๐ อัตรา (ร้อยละ ๓๘.๖๒)

ตารางที่ ๒-๘ ตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดบุรีรัมย์

ปี	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)				ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)			บรรจุนาน (คน)		
	ชาย	หญิง	ไม่ระบุ	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ปี ๒๕๕๕	๑,๒๓๓	๑,๒๑๑	๒,๓๖๔	๔,๘๐๘	๒,๓๐๑	๒,๙๙๐	๕,๒๙๑	๒,๑๑๐	๓,๓๕๓	๕,๔๖๓

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดบุรีรัมย์

แผนภูมิที่ ๒-๗ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน และการบรรจุนาน ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๒) ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุนาน จำแนกตามอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาเป็นรายอุตสาหกรรมแล้ว พบว่า ปี ๒๕๕๕ ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๙.๘๘ เป็นงานนอกภาคเกษตรกรรม โดยสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด จำนวน ๑,๗๒๓ อัตรา (ร้อยละ ๓๕.๘๔) รองลงมาคือสาขาโรงแรม และภัตตาคาร มีตำแหน่งงานว่าง จำนวน ๑,๔๙๕ อัตรา (ร้อยละ ๓๑.๐๙) และสาขากิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ มีตำแหน่งงานว่าง จำนวน ๓๓๙ อัตรา (ร้อยละ ๗.๐๕) ตามลำดับ (ตารางที่ ๒-๙)

การบรรจุนาน พบว่าสาขาที่มีการบรรจุนานมากที่สุดได้แก่ สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมมีการบรรจุนานทั้งสิ้น ๒,๐๗๓ คน (ร้อยละ ๓๗.๙๕) รองลงมาคือสาขาโรงแรม และภัตตาคาร มีการบรรจุนาน จำนวน ๑,๖๐๗ คน (ร้อยละ ๒๙.๔๒) และสาขากิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ มีการบรรจุนาน จำนวน ๓๘๓ คน (ร้อยละ ๗.๒๗) ตามลำดับ

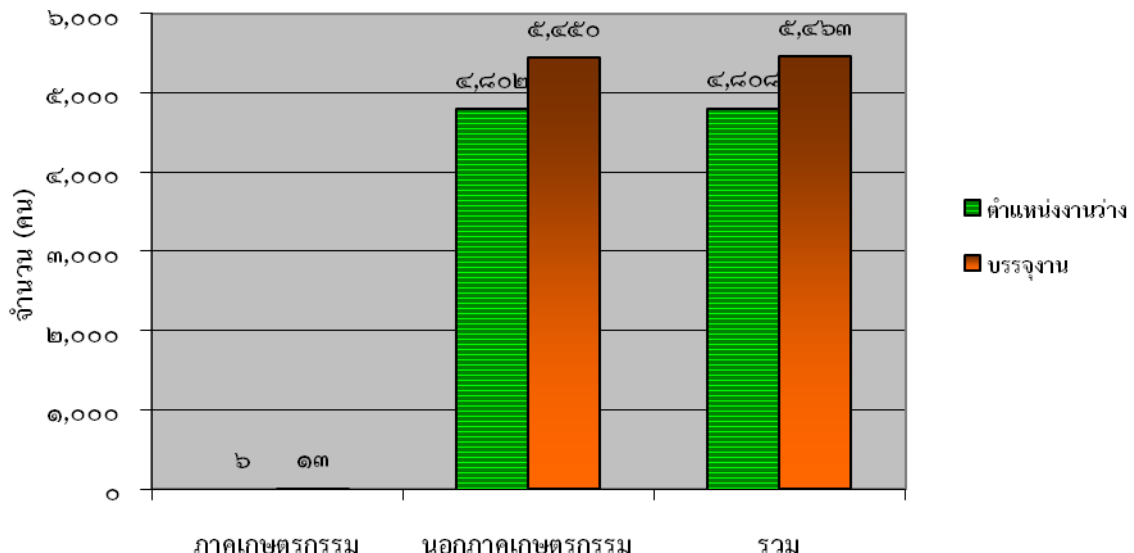

**ตารางที่ ๒-๙ ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม
ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต**

สาขาอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	บรรจุงาน (คน)
ภาคเกษตรกรรม	๖	๑๓
๑. เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๖	๑๓
๒. การประมง	๐	๐
นอกภาคเกษตรกรรม	๔,๘๐๒	๕,๔๕๐
๓. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๑๑	๑๑
๔. การผลิต	๒๙๑	๒๙๑
๕. การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๒	๔
๖. การก่อสร้าง	๔	๓
๗. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	๙๒	๑๑๐
๘. โรงแรม และภัตตาคาร	๑,๔๙๕	๑,๖๐๗
๙. การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๑,๗๒๓	๒,๐๗๓
๑๐. การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	๒๓	๒๗
๑๑. กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	๑๑๘	๑๒๘
๑๒. การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๙๓	๑๑๐
๑๓. การศึกษา	๒๑๑	๒๖๑
๑๔. งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๘๑	๘๑
๑๕. กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๓๓๙	๓๙๗
๑๖. ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๒๖	๕๑
๑๗. องค์กรระหว่างประเทศและองค์กรต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	๑๐๗	๗๒
๑๘. ไม่ทราบ	๓๖	๕๕
๑๙. กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรม	๑๑๔	๑๓๐
๒๐. ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๓	๖
๒๑. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการ	๒๒	๑๒
๒๒. ไม่ทราบ	๐	๐
รวม	๔,๘๐๘	๕,๔๖๓

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

**แผนภูมิที่ ๒-๘ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงาน จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม
ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต**

๑.๓) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ

ในปี ๒๕๕๕ สาขาอาชีพที่มีตำแหน่งงานว่างมากที่สุดในจังหวัดบุรีรัมย์ได้แก่อาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดโดยมีตำแหน่งงานว่างมากที่สุด จำนวน ๑,๖๖๐ อัตรา (ร้อยละ ๓๔.๕๓) รองลงมาเป็นอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๑,๒๕๐ อัตรา (ร้อยละ ๒๖.๐๐) และอาชีพช่างเทคนิคและ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๖๖๗ อัตรา (ร้อยละ ๑๓.๘๗) ตามลำดับ (ตารางที่ ๒-๑๐)

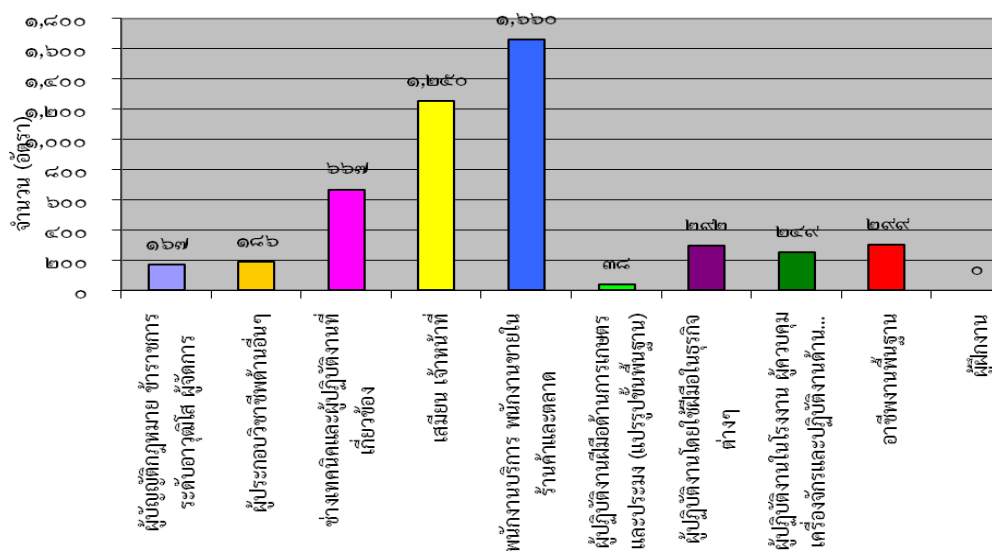
ในด้านผู้หางานนั้นสอดคล้องกับความต้องการของตำแหน่งงานว่างคือ มีผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ในสาขาอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดมากที่สุด ๒,๐๔๓ คน (ร้อยละ ๓๘.๖๑) รองลงมาได้แก่ อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๑,๐๙๔ คน (ร้อยละ ๒๐.๖๘) และช่างเทคนิคและ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕๕๐ คน (ร้อยละ ๑๐.๔๐) ตามลำดับ ส่วนการบรรจุงานนั้น พบว่าอาชีพ พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด เป็นอาชีพที่ได้รับการบรรจุงานมากที่สุด จำนวน ๑,๙๙๘ คน (ร้อยละ ๓๖.๕๗) รองลงมาคือ อาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน ๑,๕๗๐ อัตรา (ร้อยละ ๒๘.๗๔) และ อาชีพช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๖๘๑ อัตรา (ร้อยละ ๑๒.๔๗) ตามลำดับ

**ตารางที่ ๒-๑๐ จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามอาชีพ
ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดบุรีรัมย์**

ประเภทอาชีพ	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียนสมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	๑๖๗	๓๓๙	๑๖๗
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอื่นๆ	๑๘๖	๓๖๑	๑๘๕
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เสมียน เจ้าหน้าที่	๖๖๗	๕๕๐	๖๘๑
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	๑,๖๖๐	๒,๐๔๓	๑,๙๙๘
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	๓๘	๕๓	๓๘
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	๒๙๒	๒๙๙	๒๓๙
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและปฏิบัติงานด้านการประกอบการ	๒๔๙	๓๕๓	๓๔๖
อาชีพงานพื้นฐาน	๒๙๙	๑๙๙	๒๓๙
ผู้ฝึกงาน	๐	๐	๐
รวม	๕,๘๐๘	๕,๒๙๑	๕,๔๖๓

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดบุรีรัมย์

แผนภูมิที่ ๒-๙ เปรียบเทียบตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามสาขาอาชีพ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๔) ตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

สำหรับตำแหน่งงานว่างตามวุฒิการศึกษาในปี ๒๕๕๕ พบว่า มีตำแหน่งงานว่างสำหรับแรงงานที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ๑,๒๗๑ อัตรา (ร้อยละ ๒๖.๔๔) รองลงมาในระดับปวส.จำนวน ๙๖๑ อัตรา (ร้อยละ ๑๙.๙๙) และระดับปวช. จำนวน ๘๔๔ อัตรา (ร้อยละ ๑๗.๕๕) ตามลำดับ

ส่วนผู้ลงทะเบียนสมัครงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ๑,๙๗๑ คน (ร้อยละ ๓๗.๒๕) รองลงมาได้แก่ระดับปริญญาตรี จำนวน ๑,๕๒๗ คน (ร้อยละ ๒๘.๘๖) และประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน ๘๓๐ คน (ร้อยละ ๑๕.๖๙)

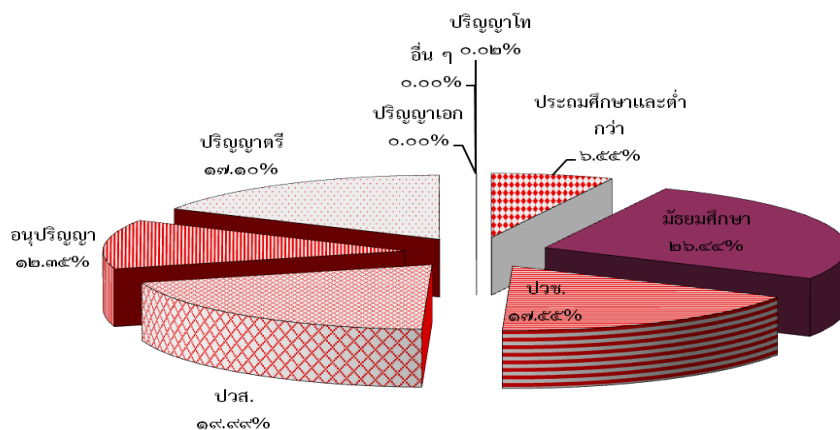
ส่วนการบรรจุงานนั้น ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการบรรจุงานมากที่สุด ๒,๒๐๖ คน (ร้อยละ ๔๐.๓๘) รองลงมาได้แก่ระดับมัธยมศึกษา ๑,๗๒๙ คน (ร้อยละ ๓๑.๖๕) และระดับปวส. ๗๓๘ คน (ร้อยละ ๑๓.๕๑) (ตารางที่ ๒-๑๑)

**ตารางที่ ๒-๑๑ จำนวนตำแหน่งงานว่าง ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน
จำแนกตามวุฒิการศึกษา ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต**

วุฒิการศึกษา	ตำแหน่งงานว่าง (อัตรา)	ผู้ลงทะเบียน สมัครงาน (คน)	บรรจุงาน (คน)
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	๓๑๕	๘๓๐	๓๐๙
มัธยมศึกษา	๑,๒๗๑	๑,๙๗๑	๑,๗๒๙
ปวช.	๘๔๔	๓๘๔	๔๑๘
- พาณิชย	๒	๑๓๐	๑๘๒
- ช่าง	๑	๙๙	๙๙
- อื่นๆ	๘๔๑	๑๕๕	๑๓๗
ปวส.	๙๖๑	๕๒๘	๗๓๘
- พาณิชย	๔	๒๕๘	๔๖๔
- ช่าง	๑	๑๑๐	๑๓๓
- อื่นๆ	๙๕๖	๑๖๐	๑๔๑
อนุปริญญา	๕๙๔	๓๖	๖๓
ปริญญาตรี	๘๒๒	๑,๕๒๗	๒,๒๐๖
ปริญญาโท	๑	๑๕	๐
ปริญญาเอก	๐	๐	๐
อื่น ๆ	๐	๐	๐
รวม	๔,๘๐๘	๕,๒๙๑	๕,๔๖๓

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๑๐ สัดส่วนของตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษา ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๒) การจัดหางานต่างประเทศ

๒.๑) จำนวนแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศ

ในปี ๒๕๕๕ มีแรงงานในจังหวัดภูเก็ตที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำนวน ๑๐๗ คน เป็นชาย ๓๕ คน (ร้อยละ ๓๒.๗๑) และหญิง ๗๒ คน (ร้อยละ ๖๗.๒๙) แรงงานไทยที่ไปลงทะเบียนส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๔๖ คน (ร้อยละ ๔๒.๙๙) รองลงมา คือ ระดับปวช. ปวส. ปวท.อนุปริญญา จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๒๓.๓๖) และระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒๐ คน (ร้อยละ ๑๘.๖๙) ตามลำดับ

สำหรับแรงงานชายที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑๑ คน (ร้อยละ ๓๑.๔๓ ของแรงงานชายทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ ระดับปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา และปริญญาตรี จำนวนละ ๙ คน (ร้อยละ ๒๕.๗๑) และระดับประถมศึกษา จำนวน ๔ คน (ร้อยละ ๑๑.๔๓) ตามลำดับ

ส่วนแรงงานหญิงที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๓๗ คน (ร้อยละ ๕๑.๓๙ ของแรงงานหญิงทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ ระดับปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา จำนวน ๑๖ คน (ร้อยละ ๒๒.๒๒) และระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา จำนวนละ ๙ คน (ร้อยละ ๑๒.๕) ตามลำดับ (ตารางที่ ๒-๑๒)

**ตารางที่ ๒-๑๒ จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามระดับการศึกษา ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต**

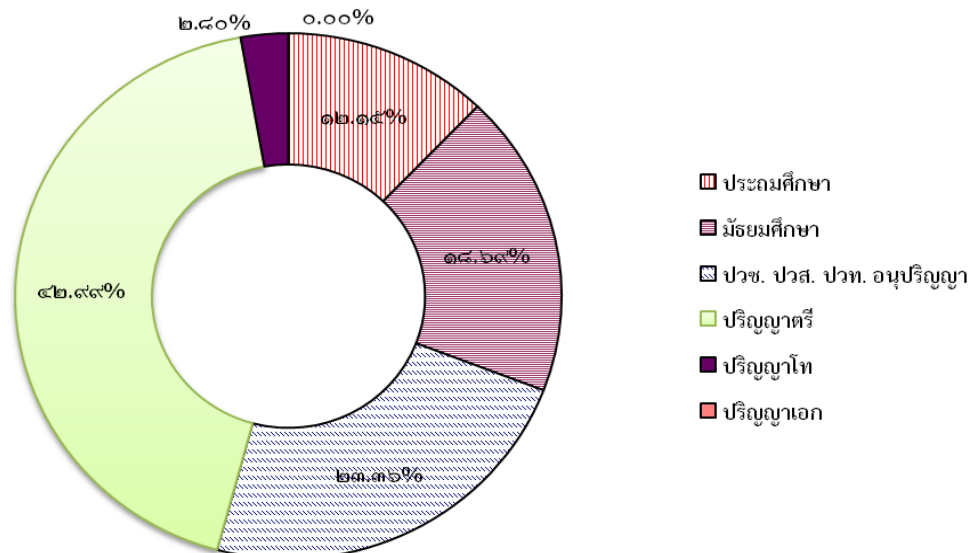
หน่วย: คน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)			ร้อยละ (%)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ประถมศึกษา	๔	๙	๑๓	๓๐.๗๗	๖๙.๒๓	๑๐๐.๐๐
มัธยมศึกษา	๑๑	๙	๒๐	๕๕.๐๐	๔๕.๐๐	๑๐๐.๐๐
ปวช. ปวส. ปวท. อนุปริญญา	๙	๑๖	๒๕	๓๖.๐๐	๖๔.๐๐	๑๐๐.๐๐
ปริญญาตรี	๙	๓๗	๔๖	๑๙.๕๗	๘๐.๔๓	๑๐๐.๐๐
ปริญญาโท	๒	๑	๓	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓	๑๐๐.๐๐
ปริญญาเอก	๐	๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๓๕	๗๒	๑๐๗	๓๒.๗๑	๖๗.๒๙	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๑๑ สัดส่วนของแรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ

จำแนกตามระดับการศึกษา

๒.๒) จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับใบอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศ

การอนุญาตให้แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศได้ของจังหวัดภูเก็ต ปี ๒๕๕๕ พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๘๐ คน โดยเมื่อพิจารณาตามวิธีการเดินทางพบว่า ส่วนใหญ่เป็นประเภท Re-Entry คือกลับไปทำงานอีกครั้งหนึ่งโดยการต่ออายุสัญญา จำนวน ๓๗๙ คน (ร้อยละ ๖๕.๓๔) รองลงมาเดินทางด้วยตนเอง จำนวน ๑๑๐ คน (ร้อยละ ๑๘.๙๗) และนายจ้างพาไปทำงาน จำนวน ๙๑ คน (ร้อยละ ๑๕.๖๙) (ตารางที่ ๒-๑๓)

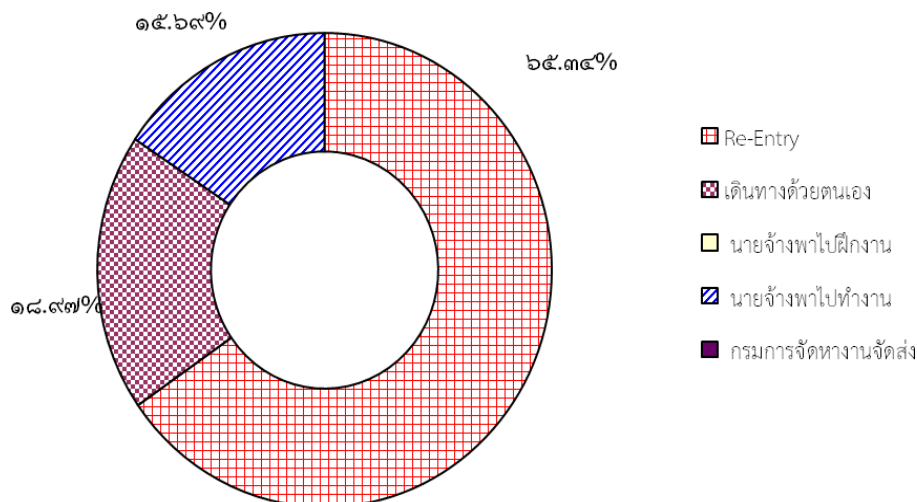
**ตารางที่ ๒-๑๓ จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต**

หน่วย: คน

วิธีการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บริษัทจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
Re-Entry	๓๗๙	๖๕.๓๔
เดินทางด้วยตนเอง	๑๑๐	๑๘.๙๗
นายจ้างพาไปฝึกงาน	๐	๐.๐๐
นายจ้างพาไปทำงาน	๙๑	๑๕.๖๙
กรมการจัดหางานจัดส่ง	๐	๐.๐๐
รวม	๕๘๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

**แผนภูมิที่ ๒-๑๒ สัดส่วนของแรงงานไทยที่ได้รับอนุมัติให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามวิธีการเดินทาง**

๒.๓) ภูมิภาคที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน

แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศตามที่ได้รับอนุญาตในปี ๒๕๕๕ ส่วนใหญ่จะไปทำงานในภูมิภาคเอเชียมากที่สุด จำนวน ๔๔๘ คน (ร้อยละ ๗๗.๒๔ ของแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด) รองลงมาคือ ภูมิภาคอเมริกา จำนวน ๖๗ คน (ร้อยละ ๑๑.๕๕) , ภูมิภาคแอฟริกา จำนวน ๓๒ คน (ร้อยละ ๕.๕๒) และภูมิภาคยุโรป จำนวน ๒๖ คน (ร้อยละ ๔.๔๘) และภูมิภาคออสเตรเลีย จำนวน ๗ คน (ร้อยละ ๑.๒๑) ตามลำดับ (ตารางที่ ๒-๑๔)

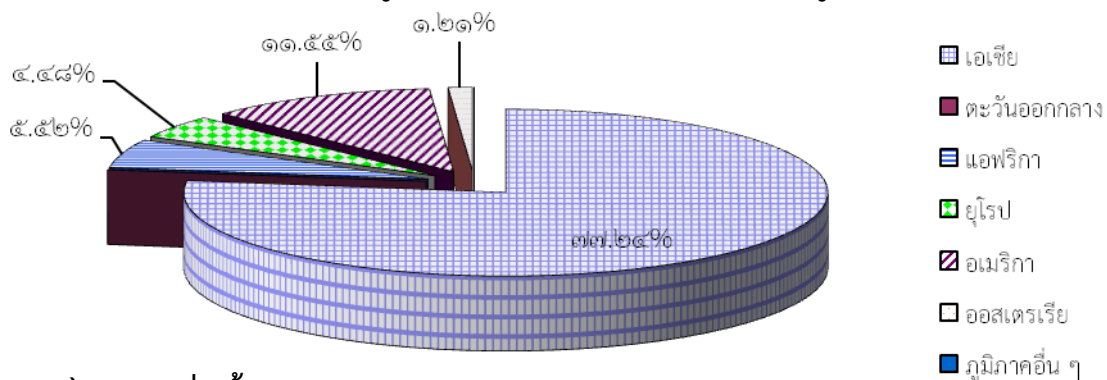
**ตารางที่ ๒-๑๔ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต**

หน่วย: คน

ภูมิภาค	จำนวน(คน)	ร้อยละ (%)
เอเชีย	๔๔๘	๗๗.๒๔
ตะวันออกกลาง	๐	๐.๐๐
แอฟริกา	๓๒	๕.๕๒
ยุโรป	๒๖	๔.๔๘
อเมริกา	๖๗	๑๑.๕๕
ออสเตรเลีย	๗	๑.๒๑
ภูมิภาคอื่น ๆ	๐	๐.๐๐
รวม	๕๘๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

**แผนภูมิที่ ๒-๑๓ จำนวนแรงงานไทยที่ขออนุมัติเดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามภูมิภาคที่เดินทางไปทำงาน ในจังหวัดภูเก็ต**

๓) แรงงานต่างด้าว

๓.๑) จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ

ปี ๒๕๕๕ จังหวัดภูเก็ตมีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั้งสิ้น จำนวน ๗๑,๒๕๒ คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ ๑๐.๕๓ ซึ่งเมื่อจำแนกตามลักษณะการเข้าเมืองของคนต่างด้าว พบว่า กลุ่มแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายมีมากกว่าแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ได้รับการผ่อนผันให้ทำงานตามมติคณะรัฐมนตรี โดยมีแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงาน จำนวน ๗๑,๑๕๙ คน (ร้อยละ ๙๙.๘๗ ของแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ) และแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ได้รับการผ่อนผันฯ จำนวน ๙๓ คน (ร้อยละ ๐.๑๓)

กลุ่มแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำนวน ๗๑,๑๕๙ คน จำแนกตามประเภทการได้รับอนุญาต มาตรา ๙ ประเภทพิสูจน์สัญชาติ (MOU) มากที่สุด จำนวน ๖๙,๕๕๔ คน (ร้อยละ ๙๗.๗๓ ของแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายทั้งหมด), นำเข้า จำนวน ๑,๖๑๕ คน (ร้อยละ ๒.๒๗) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมายในช่วงเดือนกันยายนของปีก่อนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๔.๐๖ เนื่องจากตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว แต่ต้องดำเนินการพิสูจน์สัญชาติให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

กลุ่มแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ได้รับผ่อนผันให้ทำงานตามมติคณะรัฐมนตรีคงเหลือ จำนวน ๙๓ คน ส่วนใหญ่เป็นเป็นมติคณะรัฐมนตรี ๓ สัญชาติ จำนวน ๙๓ คน (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) โดยเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อน พบว่า แรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือลดลง ร้อยละ ๙๙.๗๔ ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่องการผ่อนผันแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นกรณีพิเศษเพื่อดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยให้ผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ลักลอบทำงานอยู่กับนายจ้างในประเทศไทยอยู่แล้ว รวมทั้งบุตรของแรงงานต่างด้าวดังกล่าวที่อายุไม่เกิน ๑๕ ปี อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษเป็นเวลา ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ เพื่อดำเนินการให้ได้รับหนังสือเดินทางชั่วคราว (Temporary Passport) หรือเอกสารรับรองบุคคล (Certificate of Identity) จากประเทศต้นทาง และได้รับอนุญาตให้เป็นผู้เดินทางเข้าประเทศอย่างถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมกับได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะกับนายจ้างเดิมต่อไป

ตารางที่ ๒-๑๕ จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ จำแนกตามลักษณะการเข้าเมืองของจังหวัดภูเก็ต

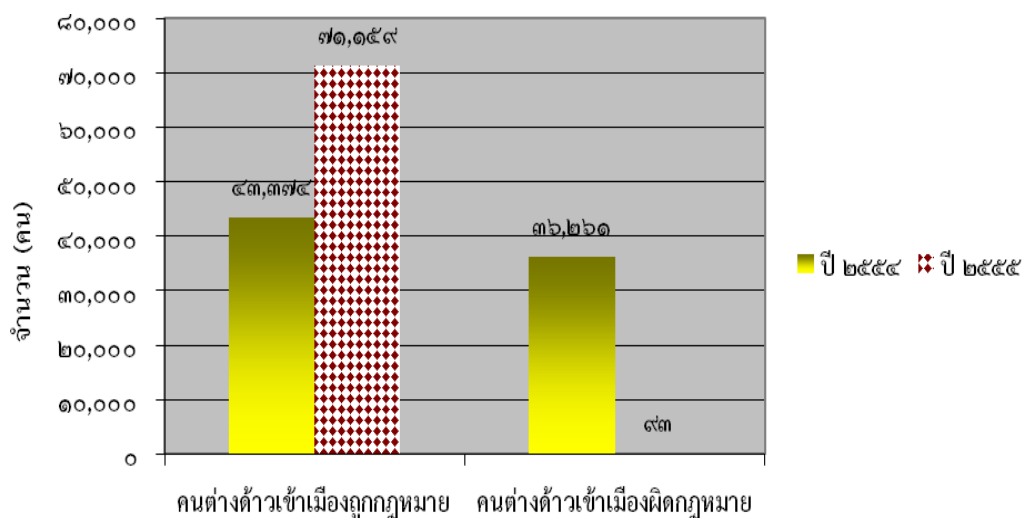
หน่วย: คน

ปี	คนต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย					รวม	คนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย		รวมทั้งสิ้น	
	มาตรา ๙				มาตรา ๑๒ ส่งเสริม การลงทุน (BOI)		มาตรา ๑๓			
	ตลอด ชีพ	ชั่วคราว ทั่วไป	MOU				ชน กลุ่ม น้อย	มติ ครม. (๓ สัญชาติ)		
			นำเข้า	พิสูจน์ สัญชาติ						
ปี ๒๕๕๔	๐	๖,๖๓๘	๖๗๗	๓๕,๘๗๖	๑๘๓	๔๓,๓๗๔	๑๒๖	๓๖,๑๓๕	๓๖,๒๖๑	๗๙,๖๓๕
ปี ๒๕๕๕	๐	๐	๑,๖๑๕	๖๙,๕๔๔	๐	๗๑,๑๕๙	๐	๙๓	๙๓	๗๑,๒๕๒

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๑๕ เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายและผิดกฎหมายที่ได้รับการผ่อนผัน

ปี ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๓.๒) จำนวนแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย

กลุ่มแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้ทำงานตามมติคณะรัฐมนตรีนั้นเป็นแรงงานที่ประเทศไทยอนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราว เพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงานระดับล่างในประเทศไทย จำแนกเป็นแรงงาน ๓ สัญชาติ (พม่า ลาว และกัมพูชา) ในปี ๒๕๕๕ จังหวัดภูเก็ต มีจำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรีที่ต่อไปอนุญาตทำงาน จำนวน ๙๓ คน ลดลงจากปี ๒๕๕๔ ที่มีแรงงานที่ได้รับอนุญาตทำงาน จำนวน ๓๖,๑๓๕ คน โดยลดลง ๓๖,๐๔๒ คน หรือคิดเป็นอัตราการลดลงร้อยละ ๙๙.๗๔

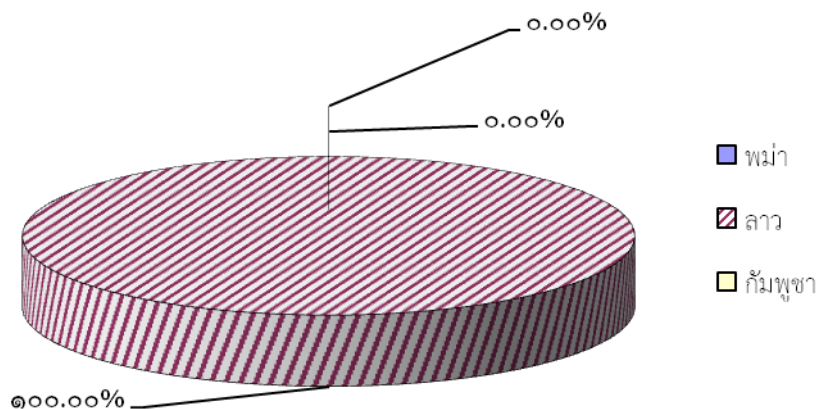
เมื่อพิจารณารายสัญชาติ ปี ๒๕๕๕ พบว่า แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองทั้งหมดเป็นสัญชาติลาว จำนวน ๙๓ คน (ร้อยละ ๑๐๐.๐๐) (ตารางที่ ๒-๑๖)

ตารางที่ ๒-๑๖ จำนวนแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้ทำงานตามมติ ครม. จำแนกตามสัญชาติ ปี ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต

ปี	สัญชาติ (คน)			รวมทั้งสิ้น
	พม่า	ลาว	กัมพูชา	
๒๕๕๔	๓๕,๗๔๖	๓๓๒	๕๗	๓๖,๑๓๕
๒๕๕๕	๐	๙๓	๐	๙๓

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๑๕ สัดส่วนของแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง จำแนกตามสัญชาติ ปี ๒๕๕๕ ของจังหวัดภูเก็ต

๔) การส่งเสริมการมีงานทำ

สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ตทำการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในปี ๒๕๕๕ ทั้งหมด ๒๘ ครั้ง โดยเป็นกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ๑๓ ครั้ง รองลงมาได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ ๘ ครั้ง, กิจกรรมส่งเสริมการประกอบอาชีพเพื่อผู้สูงอายุ ๓ ครั้ง, กิจกรรมอบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน และกิจกรรมประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน ๒ ครั้ง ตามลำดับ

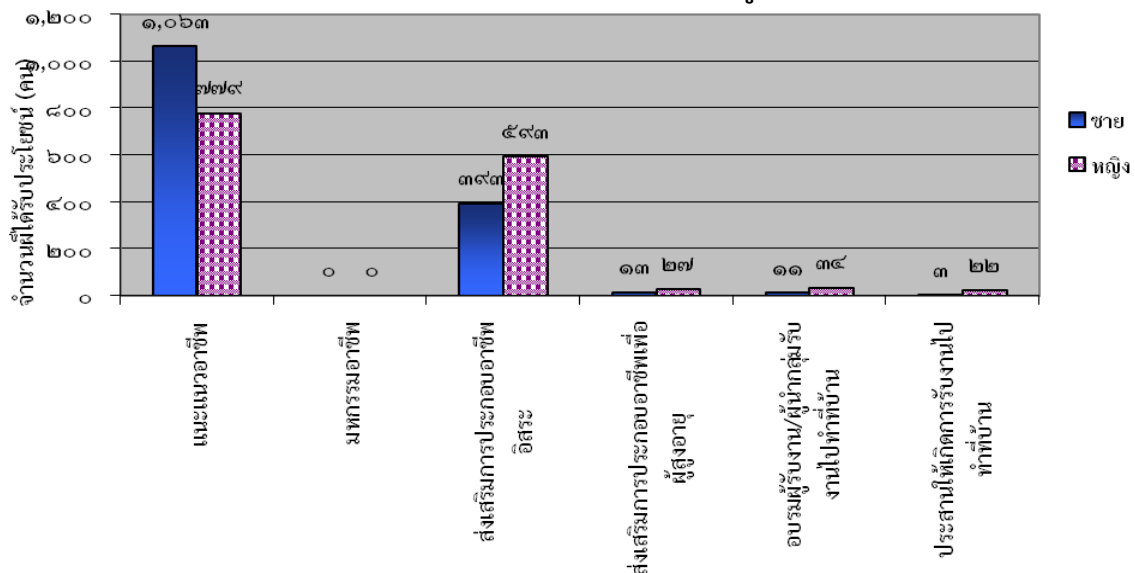
ทั้งนี้ ผู้ได้รับผลประโยชน์จากการจัดกิจกรรมการส่งเสริมงานทำมีทั้งสิ้น ๒,๙๓๘ คน แบ่งเป็น ชาย ๑,๔๘๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๔๘ ของผู้ได้รับผลประโยชน์ทั้งหมด) และหญิง ๑,๔๕๕ คน (ร้อยละ ๔๙.๕๒) โดยกิจกรรมที่มีผู้ได้รับผลประโยชน์มากที่สุด ได้แก่ มหกรรมอาชีพ ๑,๘๔๒ คน (ร้อยละ ๖๒.๗๐ ของผู้ได้รับผลประโยชน์ทั้งหมด) รองลงมา ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ ๙๘๖ คน (ร้อยละ ๓๓.๕๖) (ตารางที่ ๒-๑๗)

ตารางที่ ๒-๑๗ กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำจำแนกตามประเภทกิจกรรม ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรม	ผู้ได้รับประโยชน์(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม
แนะแนวอาชีพ	๑๓	๑,๐๖๓	๗๗๙	๑,๘๔๒
มหกรรมอาชีพ	๐	๐	๐	๐
ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ	๘	๓๙๓	๕๙๓	๙๘๖
ส่งเสริมการประกอบอาชีพเพื่อผู้สูงอายุ	๓	๑๓	๒๗	๔๐
อบรมผู้รับงาน/ผู้นำกลุ่มรับงานไปทำที่บ้าน	๒	๑๑	๓๔	๔๕
ประสานให้เกิดการรับงานไปทำที่บ้าน	๒	๓	๒๒	๒๕
รวม	๒๘	๑,๔๘๓	๑,๔๕๕	๒,๙๓๘

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๑๖ เปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการมีงานประเภทต่างๆ ของจังหวัดภูเก็ต

๒.๓ การพัฒนาศักยภาพแรงงาน

๑) การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ตได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาผู้ใช้แรงงานในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพฝีมือแรงงานไทยให้มีมาตรฐานฝีมือทัดเทียมประเทศต่างๆ ขณะเดียวกันเป็นการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ในปี ๒๕๕๕ มีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน จำนวน ๑๐๖ คน โดยพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ พบว่าเป็นกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการมากที่สุด จำนวน ๙๑ คน (ร้อยละ ๘๕.๘๕ ของผู้เข้ารับการฝึกทั้งหมด) รองลงมาคือ กลุ่มช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน ๑๐ คน (ร้อยละ ๙.๔๓) และช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ จำนวน ๔ คน (ร้อยละ ๓.๗๗) (ตารางที่ ๒-๑๘)

ทั้งนี้ ผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงานทั้งสิ้น ๕๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) โดยกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการมีผู้ผ่านการฝึกมากที่สุด จำนวน ๔๑ คน (ร้อยละ ๗๗.๓๖ ของผู้ผ่านการฝึกทั้งหมด) รองลงมาคือ กลุ่มช่างอุตสาหกรรมศิลป์ มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๘ คน (ร้อยละ ๑๕.๐๙) และช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๓ คน (ร้อยละ ๕.๖๖)

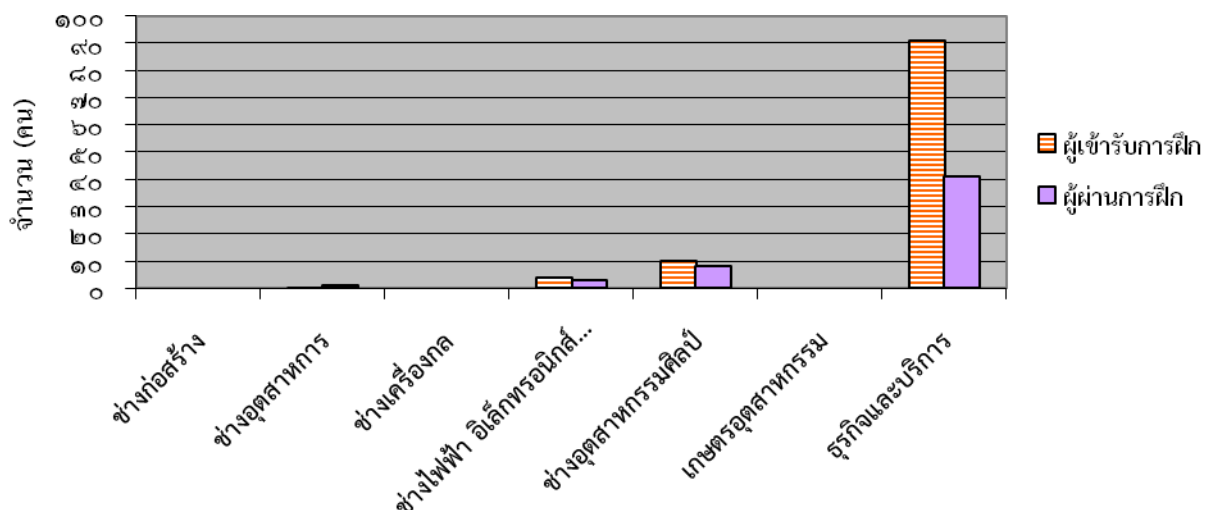
ตารางที่ ๒-๑๘ การฝึกเตรียมเข้าทำงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๐	๐
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๑	๑
๓. ช่างเครื่องกล	๐	๐
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๔	๓
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๑๐	๘
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๙๑	๔๑
รวม	๑๐๖	๕๓

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๑๗ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกเตรียมเข้าทำงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๒) การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานในปี ๒๕๕๕ พบว่ามีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งสิ้น ๕,๖๘๘ คน โดยเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ พบว่ากลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานมากที่สุด จำนวน ๕,๐๔๐ คน (ร้อยละ ๘๘.๖๑) รองลงมาได้แก่ กลุ่มเกษตรอุตสาหกรรม จำนวน ๓๕๒ คน (ร้อยละ ๖.๑๙) และกลุ่มช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน ๒๐๐ คน (ร้อยละ ๓.๕๒) (ตารางที่ ๒-๑๙)

ทั้งนี้ ผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งสิ้น ๕,๓๘๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๗๔ ของผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานทั้งหมด) โดยกลุ่มอาชีพธุรกิจและบริการ มีผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานมากที่สุด จำนวน ๔,๗๒๙ คน (ร้อยละ ๘๗.๗๕ ของผู้ผ่านการฝึกทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ กลุ่มเกษตรอุตสาหกรรมมีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๓๔๘ คน (ร้อยละ ๖.๔๖) และกลุ่มช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน ๒๑๖ คน (ร้อยละ ๔.๐๑) ตามลำดับ

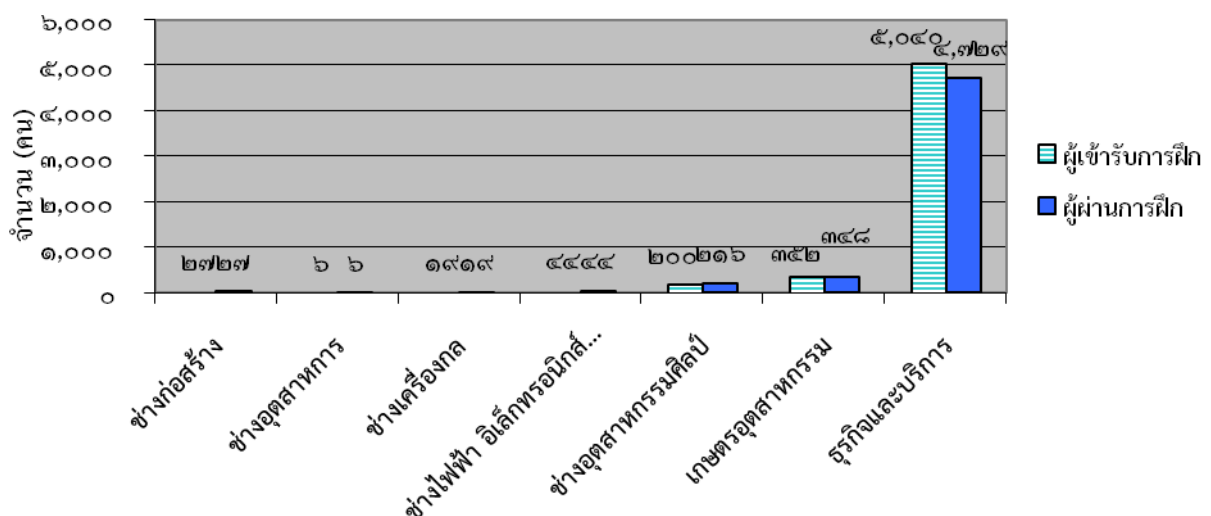
ตารางที่ ๒-๑๙ การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๒๗	๒๗
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๖	๖
๓. ช่างเครื่องกล	๑๙	๑๙
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๔๔	๔๔
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๒๐๐	๒๑๖
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๓๕๒	๓๔๘
๗. ธุรกิจและบริการ	๕,๐๔๐	๔,๗๒๙
รวม	๕,๖๘๘	๕,๓๘๙

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๑๘ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและผู้ผ่านการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน
จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๓) การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ในปี ๒๕๕๕ พบว่ามีผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานกับศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต จำนวนทั้งสิ้น ๒๖๗ คน โดยเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ โดยกลุ่มธุรกิจและบริการมีผู้เข้ารับการทดสอบมากที่สุด จำนวน ๑๑๔ คน (ร้อยละ ๔๒.๗๐ ของผู้เข้ารับการทดสอบทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ กลุ่มช่างก่อสร้าง จำนวน ๙๑ คน (ร้อยละ ๓๔.๐๘) และกลุ่มช่างเครื่องกล จำนวน ๔๙ คน (ร้อยละ ๑๘.๓๕)

ทั้งนี้ ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำนวน ๒๑๔ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๕ ของผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในกลุ่มอาชีพดังกล่าว) โดยธุรกิจและบริการมีผู้ผ่านการฝึกยกระดับสูงสุด จำนวน ๙๙ คน (ร้อยละ ๔๖.๒๖ ของผู้ผ่านการฝึกทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ กลุ่มช่างก่อสร้างมีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๖๒ คน (ร้อยละ ๒๘.๙๗) และช่างเครื่องกลมีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๔๑ คน (ร้อยละ ๑๙.๑๖) (ตารางที่ ๒-๒๐)

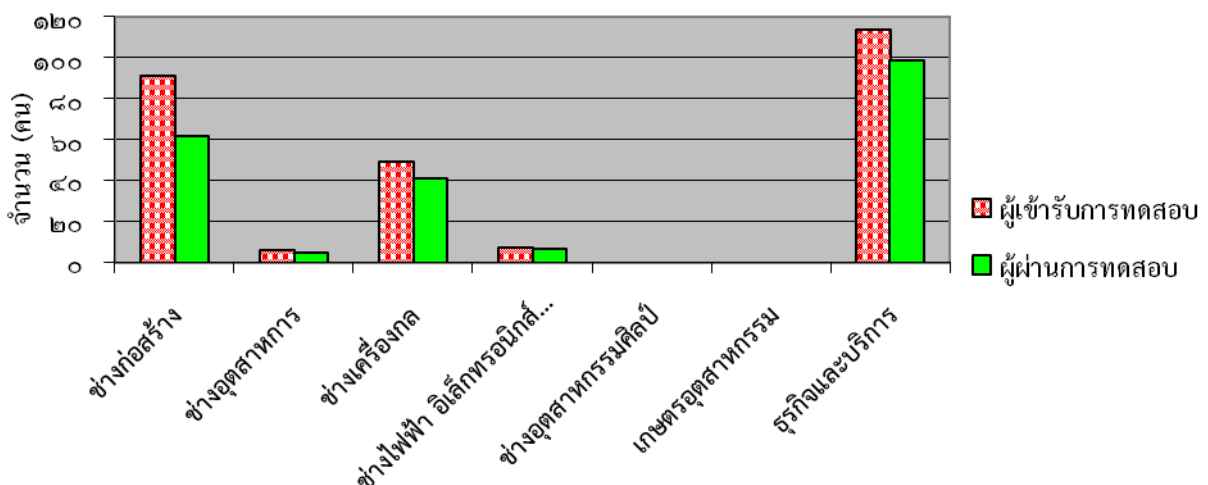
ตารางที่ ๒-๑๐ การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจำแนกตามกลุ่มอาชีพ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย: คน

กลุ่มอาชีพ	จำนวน (คน)	
	ผู้เข้ารับการฝึก	ผู้ผ่านการฝึก
๑. ช่างก่อสร้าง	๙๑	๖๒
๒. ช่างอุตสาหกรรม	๖	๕
๓. ช่างเครื่องกล	๔๙	๔๑
๔. ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์	๗	๗
๕. ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	๐	๐
๖. เกษตรอุตสาหกรรม	๐	๐
๗. ธุรกิจและบริการ	๑๑๔	๙๙
รวม	๒๖๗	๒๑๔

ที่มา: ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๑๙ เปรียบเทียบจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบและผู้ผ่านการทดสอบฝีมือแรงงาน จำแนกตามกลุ่มอาชีพ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๒.๔ การคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการแรงงาน

๑) การตรวจคุ้มครองแรงงาน

ในปี ๒๕๕๕ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดอุบลราชธานีได้ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการจำนวนทั้งสิ้น ๖๙๖ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองจำนวน ๓๔,๗๗๓ คน จำแนกเป็นชายจำนวน ๑๖,๖๒๘ คน (ร้อยละ ๔๗.๘๒ ของลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) หญิง จำนวน ๑๗,๘๗๓ คน (ร้อยละ ๕๑.๔๐) และเด็ก จำนวน ๒๗๒ คน (ร้อยละ ๐.๗๘) ตามลำดับ ซึ่งสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจสอบสูงสุดเป็นสถานประกอบการขนาด ๒๐-๔๙ คน จำนวน ๑๗๑ แห่ง (ร้อยละ ๒๔.๕๗ ของสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งสิ้น) รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาด ๕-๙ คน จำนวน ๑๔๗ แห่ง (ร้อยละ ๒๑.๕๗) และสถานประกอบการขนาด ๑๐-๑๙ คน จำนวน ๑๔๐ แห่ง (ร้อยละ ๒๐.๑๑)

จากผลการตรวจพบว่าสถานประกอบการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๗๐๒ แห่ง และปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๑๐ แห่ง โดยเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการให้ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายแล้วทั้งหมด เมื่อพิจารณาผลการตรวจจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่าสถานประกอบการขนาด ๒๐-๔๙ คนปฏิบัติถูกต้องมากที่สุด (ตารางที่ ๒-๒๑)

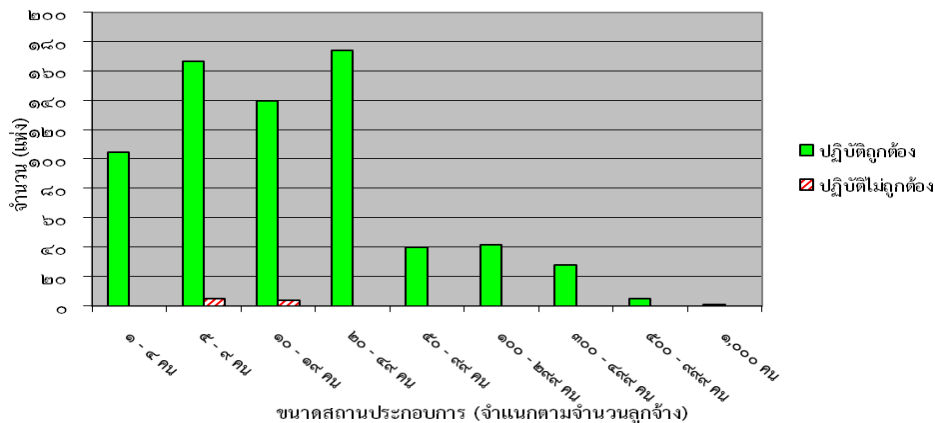
ตารางที่ ๒-๒๑ การตรวจคุ้มครองแรงงาน จำแนกตามสถานประกอบการ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดอุบลราชธานี

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)	
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติถูกต้อง	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง
๑ - ๔ คน	๙๒	๗๕	๑๗๙	๐	๒๕๔	๑๐๕	๐
๕ - ๙ คน	๑๔๗	๔๓๙	๕๘๓	๑	๑,๐๒๓	๑๖๗	๕
๑๐ - ๑๙ คน	๑๔๐	๘๕๙	๑,๐๘๘	๕	๑,๙๕๒	๑๔๐	๔
๒๐ - ๔๙ คน	๑๗๑	๒,๗๒๙	๒,๘๔๗	๑๗	๕,๕๙๓	๑๗๔	๑
๕๐ - ๙๙ คน	๕๔	๑,๘๗๖	๑,๙๑๕	๑๐	๓,๘๐๑	๔๐	๐
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๕๒	๓,๕๖๕	๓,๖๗๔	๓	๗,๒๔๒	๔๒	๐
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	๓๔	๕,๐๑๙	๕,๑๓๙	๒๓๖	๑๐,๓๙๔	๒๘	๐
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	๕	๑,๖๓๘	๑,๖๑๕	๐	๓,๒๕๓	๕	๐
๑,๐๐๐ คน	๑	๔๒๘	๘๓๓	๐	๑,๒๖๑	๑	๐
รวม	๖๙๖	๑๖,๖๒๘	๑๗,๘๗๓	๒๗๒	๓๔,๗๗๓	๗๐๒	๑๐

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดอุบลราชธานี

หมายเหตุ: ผลการตรวจมีมากกว่าสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจ เนื่องจากการตรวจสุ่มสถานประกอบการที่ทำผิดกฎหมาย

แผนภูมิที่ ๒-๒๐ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง / ไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดอุบลราชธานี

๒) การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ในปี ๒๕๕๕ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ตได้ดำเนินการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานทั้งสิ้น ๒๐๐ แห่ง มีลูกจ้างที่ผ่านการตรวจหรือได้รับการคุ้มครองรวม จำนวน ๒๓,๔๔๙ คน จำแนกเป็นชาย จำนวน ๑๒,๒๙๓ คน (ร้อยละ ๕๓.๓๘ ของลูกจ้างที่ผ่านการตรวจทั้งหมด) , หญิง จำนวน ๑๑,๑๕๖ คน (ร้อยละ ๕๒.๕๒) ตามลำดับ ซึ่งสถานประกอบการที่ตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาด ๑๐-๑๙ คน จำนวน ๔๔ แห่ง (ร้อยละ ๒๒.๐๐ ของสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งสิ้น) รองลงมา สถานประกอบการขนาด ๒๐-๔๙ คน จำนวน ๔๑ แห่ง (ร้อยละ ๒๐.๕๐) และสถานประกอบการขนาด ๑๐๐-๒๙๙ จำนวน ๔๐ แห่ง (ร้อยละ ๒๐.๐๐) (ตารางที่ ๒-๒๒)

จากผลการตรวจพบว่า สถานประกอบการกิจการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๑๙๗ แห่ง (ร้อยละ ๙๘.๕๐ ของสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งสิ้น) และสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง จำนวน ๓ แห่ง (ร้อยละ ๑.๕๐) โดยเจ้าหน้าที่ได้ให้ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายแล้วทั้งหมด เมื่อพิจารณาผลการตรวจจำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่าสถานประกอบการ ขนาด ๑๐-๑๙ คน ปฏิบัติถูกต้องมากที่สุด

หมายเหตุ: อัตราการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจความปลอดภัย = (จำนวนสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องของการตรวจความปลอดภัยขนาด i / จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจความปลอดภัยทั้งหมดขนาด i) x ๑๐๐

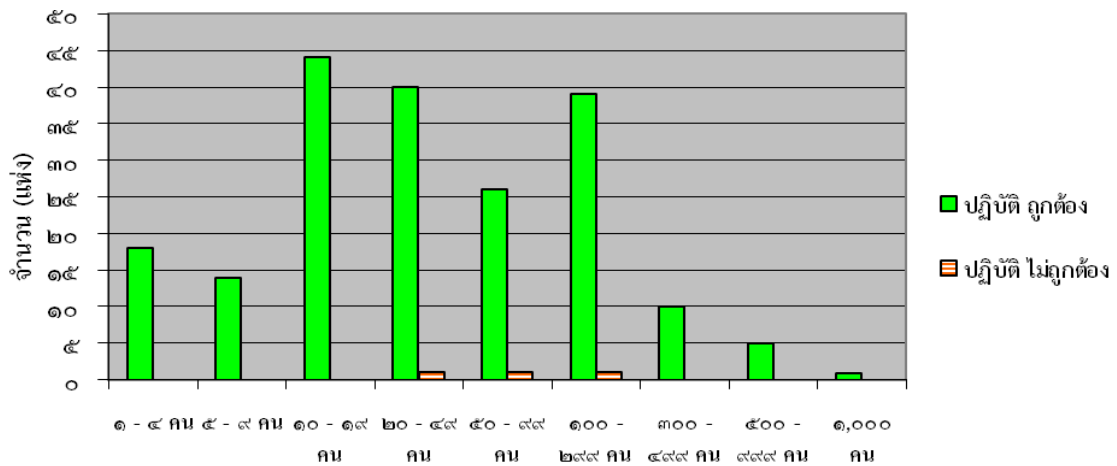
**ตารางที่ ๒-๒๒ การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต**

ขนาดสถานประกอบการ	สถานประกอบการ ที่ผ่านการตรวจ (แห่ง)	ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ (คน)				ผลการตรวจ (แห่ง)	
		ชาย	หญิง	เด็ก	รวม	ปฏิบัติ ถูกต้อง	ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
๑ - ๔ คน	๑๘	๓๐	๒๖	๐	๕๖	๑๘	๐
๕ - ๙ คน	๑๔	๖๙	๕๓	๐	๑๒๒	๑๔	๐
๑๐ - ๑๙ คน	๔๔	๓๕๓	๓๔๘	๐	๗๐๑	๔๔	๐
๒๐ - ๔๙ คน	๔๑	๗๘๒	๗๒๘	๐	๑,๕๑๐	๔๐	๑
๕๐ - ๙๙ คน	๒๗	๑,๐๖๑	๙๓๙	๐	๑,๙๙๙	๒๖	๑
๑๐๐ - ๒๙๙ คน	๔๐	๓,๘๘๒	๓,๕๗๔	๐	๗,๔๕๖	๓๙	๑
๓๐๐ - ๔๙๙ คน	๑๐	๑,๙๕๖	๑,๖๑๒	๐	๓,๕๖๘	๑๐	๐
๕๐๐ - ๙๙๙ คน	๕	๑,๗๙๘	๓,๐๔๓	๐	๔,๘๔๑	๕	๐
๑,๐๐๐ คน	๑	๒,๓๖๒	๘๓๓	๐	๓,๑๙๕	๑	๐
รวม	๒๐๐	๑๒,๒๙๓	๑๑,๑๕๖	๐	๒๓,๔๔๙	๑๙๗	๓

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๒๑ เปรียบเทียบสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้อง/ไม่ถูกต้องตามจากการตรวจความปลอดภัยในการทำงาน อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ (จำแนกตามจำนวนลูกจ้าง)

๓) การแรงงานสัมพันธ์

๓.๑) องค์การนายจ้างและลูกจ้าง

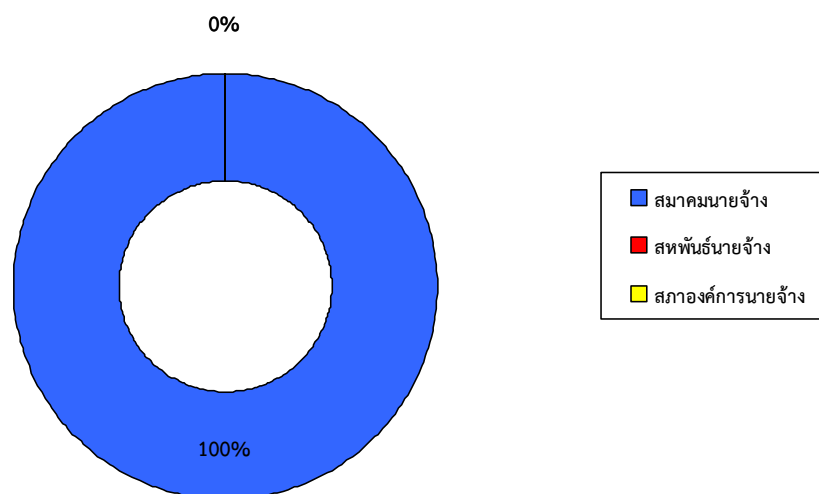
ในปี ๒๕๕๕ พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีองค์การนายจ้าง ๒๑ แห่ง โดยทั้งหมดนั้นเป็นองค์การประเภทสมาคมนายจ้าง สำหรับองค์การลูกจ้างนั้น มีสหภาพแรงงานในกิจการเอกชน ๑๙ แห่ง และสหพันธ์แรงงาน ๒ แห่ง (ตารางที่ ๒-๒๓ และ ๒-๒๔)

ตารางที่ ๒-๒๓ จำนวนองค์การนายจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ จังหวัดภูเก็ต

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สมาคมนายจ้าง	๒๑
สหพันธ์นายจ้าง	-
สภาองค์การนายจ้าง	-
รวม	๒๑

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๒๒ สัดส่วนขององค์การนายจ้างประเภทต่างๆ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

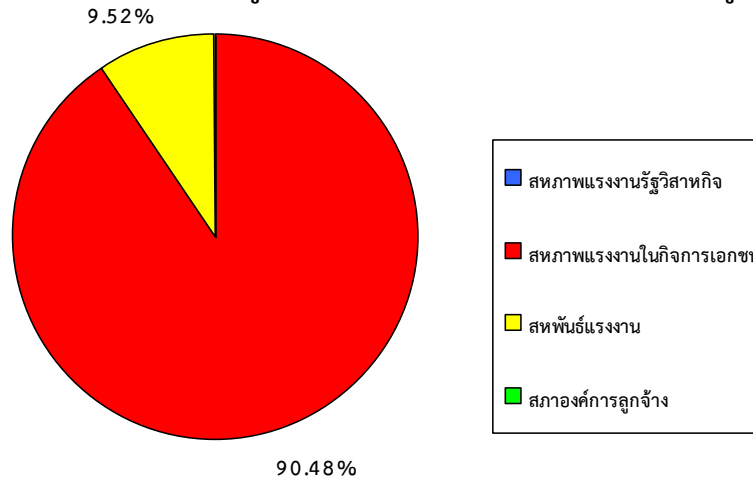

ตารางที่ ๒-๒๔ จำนวนองค์การลูกจ้าง จำแนกตามประเภทองค์การ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทองค์การ	จำนวน (แห่ง)
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ	-
สหภาพแรงงานในกิจการเอกชน	๑๙
สหพันธ์แรงงาน	๒
สภาองค์การลูกจ้าง	-
รวม	๒๑

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๒๓ สัดส่วนขององค์การลูกจ้างประเภทต่างๆ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๓.๒) ข้อพิพาทและความขัดแย้ง

สำหรับการเกิดข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาทแรงงาน และข้อขัดแย้ง ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต พบว่ามีการแจ้งข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาทแรงงาน และข้อขัดแย้ง จำนวน ๕ แห่ง ๕ ครั้ง ๑,๕๖๐ คน

สำหรับข้อพิพาทแรงงานที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการปี ๒๕๕๕ ในส่วนความขัดแย้งในการจ้างงานระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ที่ไม่ใช่ข้อพิพาทแรงงานตามกฎหมายที่เรียกว่า “ข้อขัดแย้ง” ได้เกิดข้อขัดแย้งในสถานประกอบการทั้งสิ้น ๓ แห่ง ๓ ครั้ง ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง ๗๐๐ คน (ตารางที่ ๒-๒๕)

ตารางที่ ๒-๒๕ ข้อเรียกร้อง ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

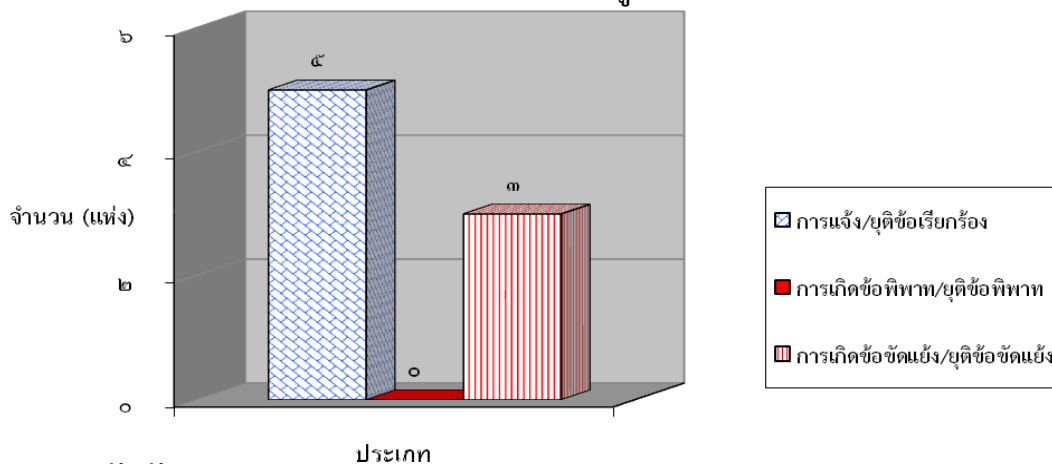
ข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท/ข้อขัดแย้ง	แห่ง	ครั้ง	คน
การแจ้ง/ยุติข้อเรียกร้อง	๕	๕	๑,๕๖๐
๑. การแจ้งข้อเรียกร้อง	๕	๕	๑,๕๖๐
๒. การยุติข้อเรียกร้อง	๐	๐	๐
๒.๑ การยุติโดยไม่เกิดข้อพิพาทแรงงาน	๐	๐	๐
- ตกลงกันเอง	๐	๐	๐
- ถอนข้อเรียกร้อง	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๐	๐	๐
๒.๒ การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	๐	๐	๐
๓. ข้อเรียกร้องยังไม่ยุติ	๔	๔	๙๑๐
การเกิดข้อพิพาท/ยุติข้อพิพาท	๐	๐	๐
๑. การเกิดข้อพิพาทแรงงาน	๐	๐	๐
๒. การยุติข้อพิพาทแรงงาน	๐	๐	๐
- ยุติภายใน ๕ วัน	๐	๐	๐
- ยุติเกิน ๕ วัน	๐	๐	๐

ข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาท/ข้อขัดแย้ง	แห่ง	ครั้ง	คน
- ชี้ขาดโดยบังคับ	๐	๐	๐
- ชี้ขาดโดยสมัครใจ	๐	๐	๐
- อื่น ๆ	๐	๐	๐
๓. ข้อพิพาทแรงงานยังไม่ยุติ	๐	๐	๐
การเกิดข้อขัดแย้ง/ยุติข้อขัดแย้ง	๓	๓	๗๐๐
๑. การเกิดข้อขัดแย้ง	๓	๓	๗๐๐
๒. การยุติข้อขัดแย้ง	๐	๐	๐
- ตกลงกันได้	๐	๐	๐
- ถอนเรื่อง	๐	๐	๐
- ฟ้องศาลแรงงาน	๐	๐	๐
๓. การผลงงาน	๐	๐	๐
๔. ข้อขัดแย้งยังไม่ยุติ	๒	๐	๕๕๐

ที่มา: สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๒๔ จำนวนสถานประกอบการที่มีข้อเรียกร้อง ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๒.๕) การประกันสังคม

๑) จำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคม

จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนสถานพยาบาลหลักในสังกัดประกันสังคมจำนวน ๔ แห่ง ในปี ๒๕๕๕ แบ่งเป็นสถานพยาบาลของรัฐบาล ๓ แห่ง (ร้อยละ ๗๕.๐๐ ของสถานพยาบาลหลักทั้งหมด) และสถานพยาบาลเอกชน ๑ แห่ง (ร้อยละ ๒๕.๐๐) (ตารางที่ ๒-๒๖)

สำหรับรายชื่อสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมของรัฐ ได้แก่ โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต, โรงพยาบาลป่าตอง และโรงพยาบาล อบจ.ภูเก็ต ส่วนสถานพยาบาลของเอกชน ได้แก่ โรงพยาบาลมิชชั่นภูเก็ต

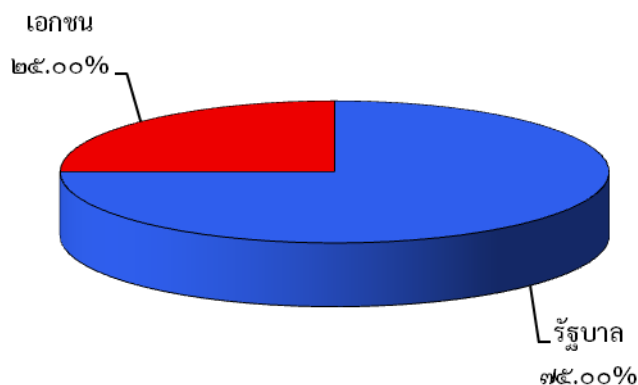
ตารางที่ ๒-๒๖ จำนวนสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมจำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทสถานพยาบาล	แห่ง
รัฐบาล	๓
เอกชน	๑
รวม	๔

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

**แผนภูมิที่ ๒-๒๕ เปรียบเทียบสัดส่วนของสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม
จำแนกตามประเภทสถานพยาบาล ในจังหวัดภูเก็ต**

๒) การใช้บริการกองทุนประกันสังคม

ในปี ๒๕๕๕ จำนวนผู้ประกันตนของจังหวัดภูเก็ตที่มาใช้บริการกองทุนประกันสังคม (ไม่เนื่องจากการทำงาน) จำนวน ๔๙,๖๕๖ คน โดยประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมาใช้บริการสูงสุด ได้แก่ กรณีเจ็บป่วย จำนวน ๓๒,๕๓๑ คน (ร้อยละ ๖๕.๕๑) รองลงมา กรณีว่างงาน จำนวน ๗,๑๔๗ คน (ร้อยละ ๑๔.๓๙) และกรณีสงเคราะห์บุตร จำนวน ๔,๔๗๔ คน (ร้อยละ ๙.๐๑) และ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน พบว่า กรณีคลอดบุตร มีการจ่ายเงินสูงสุด ๗๓,๓๙๓,๐๘๒ บาท (ร้อยละ ๒๕.๙๗) รองลงมา คือ กรณีเจ็บป่วย ๖๐,๖๗๗,๓๑๐ บาท (ร้อยละ ๒๑.๔๗) และกรณีสงเคราะห์บุตร ๕๘,๗๖๒,๐๗๕ บาท (ร้อยละ ๒๐.๗๙) ตามลำดับ (ตารางที่ ๒-๒๗)

**ตารางที่ ๒-๒๗ การใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน
(ไม่เนื่องจากการทำงาน) ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต**

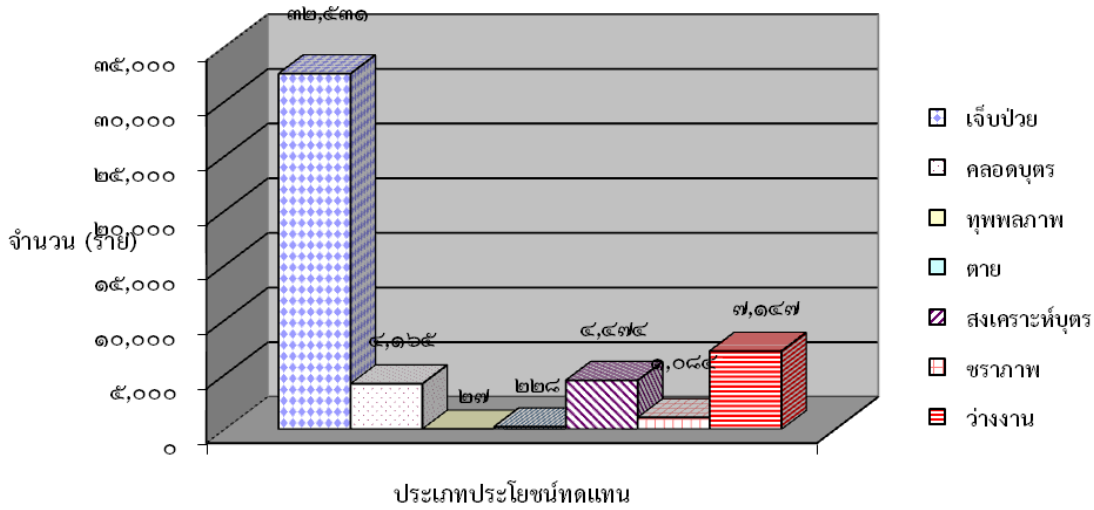
ประเภทประโยชน์ทดแทน	ราย	บาท
๑. เจ็บป่วย	๓๒,๕๓๑	๖๐,๖๗๗,๓๑๐
๒. คลอดบุตร	๔,๑๖๕	๗๓,๓๙๓,๐๘๒
๓. ทูพพลภาพ	๒๗	๑,๔๗๐,๗๑๗
๔. ตาย	๒๒๘	๙,๕๓๔,๔๐๗
๕. สงเคราะห์บุตร	๔,๔๗๔	๕๘,๗๖๒,๐๗๕
๖. ชราภาพ	๑,๐๘๔	๓๒,๙๓๘,๖๕๖
๗. ว่างงาน	๗,๑๔๗	๔๕,๘๓๓,๖๐๐
รวม	๔๙,๖๕๖	๒๘๒,๖๐๙,๘๔๕

ที่มา: สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทนในไตรมาส ๔ ปี ๒๕๕๕ ไม่ได้ระบุ

แผนภูมิที่ ๒-๒๖ จำนวนผู้ใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจำแนกตามประเภทประโยชน์ทดแทน (ไม่เนื่องจากการทำงาน) ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

๓) การเลิกกิจการและเลิกจ้างงาน

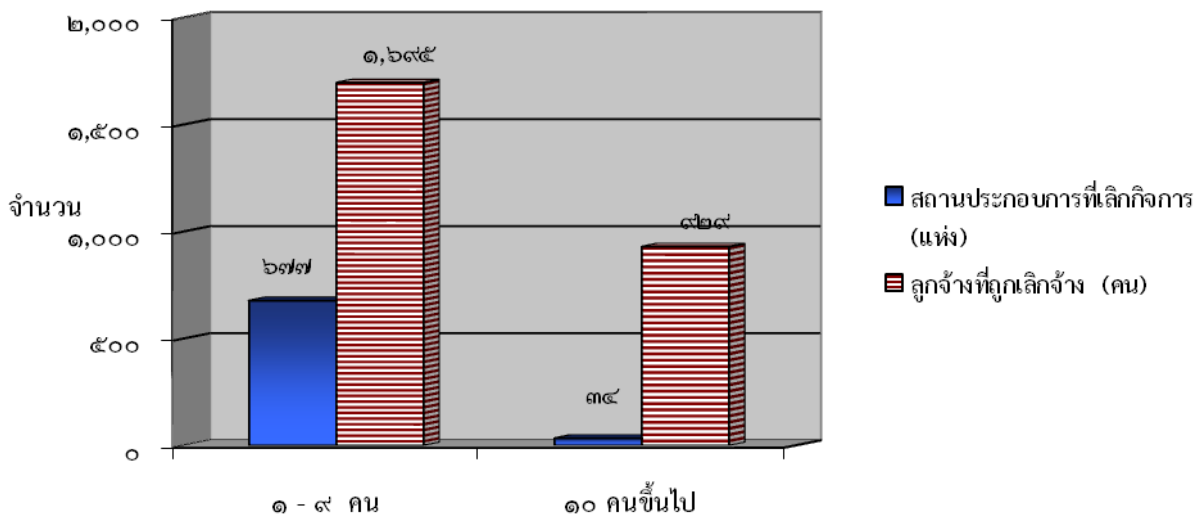
ปี ๒๕๕๕ จังหวัดภูเก็ต มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว จำนวน ๗๑๑ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๒,๖๒๔ คน โดยเป็นสถานประกอบการขนาด ๑-๙ คน จำนวน ๖๗๗ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๑,๖๙๕ คน และสถานประกอบการขนาด ๑๐ คนขึ้นไป จำนวน ๓๔ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๙๒๙ คน (ตารางที่ ๒-๒๘)

ตารางที่ ๒-๒๘ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการหรือหยุดกิจการชั่วคราว ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

ขนาดสถานประกอบการ	จำนวน	
	สถานประกอบการที่เลิกกิจการ / หยุดกิจการชั่วคราว (แห่ง)	จำนวนลูกจ้าง (คน)
๑-๙ คน	๖๗๗	๑,๖๙๕
๑๐ คนขึ้นไป	๓๔	๙๒๙
รวม	๗๑๑	๒,๖๒๔

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

แผนภูมิที่ ๒-๒๗ จำนวนสถานประกอบการที่เลิกกิจการ/หยุดกิจการชั่วคราว และลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง จำแนกตามขนาดสถานประกอบการ ปี ๒๕๕๕ ในจังหวัดภูเก็ต

ภาคผนวก
ข่าวสารเกี่ยวกับแรงงานที่น่าสนใจในรอบปี

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่องอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่นตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ และมีมติเห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างทุกคน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๓) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่๓) พ.ศ.๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ ของประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๔

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยบาท ในท้องที่จังหวัดกระบี่ กาญจนบุรี กาฬสินธุ์ กำแพงเพชร ขอนแก่น จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง ตรวด ตาก นครนายก นครพนม นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นราธิวาส พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ แพร่ พะเยา มหาสารคาม มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยะลา ยโสธร ร้อยเอ็ด ระนอง ระยองราชบุรี ลพบุรี ลำปาง ลำพูน เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สงขลา สตูล สมุทรสงคราม สระแก้ว สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อ่างทอง อุตรดิตถ์ อุทัยธานี อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ

ข้อ ๓ ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฉบับนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ตารางแสดงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ ซึ่งได้ประกาศให้มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖

ค่าจ้างขั้นต่ำ	พื้นที่
๓๐๐	กรุงเทพมหานคร จังหวัดกระบี่ กาญจนบุรี กาฬสินธุ์ กำแพงเพชร ขอนแก่น จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง ตรวด ตาก นครนายก นครปฐม นครพนม นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นนทบุรี นราธิวาส น่าน บึงกาฬบุรีรัมย์ ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี ปัตตานี พระนครศรีอยุธยา พังงา พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ แพร่ พะเยา ภูเก็ต มหาสารคาม มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยะลา ยโสธร ร้อยเอ็ด ระนอง ระยอง ราชบุรี ลพบุรี ลำปาง ลำพูน เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สงขลา สตูล สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระแก้ว สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อ่างทอง อุตรดิตถ์ อุทัยธานี อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ

มติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖
เรื่อง การผ่อนผันแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นกรณีพิเศษ
เพื่อดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

นางเยาวภา พิบูลย์ผล จัดหางานจังหวัดภูเก็ต เปิดเผยว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามมติ คณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง (กบร.) ในการประชุม กบร. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ให้ผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชาที่ลักลอบ ทำงานอยู่กับนายจ้างในประเทศไทยอยู่แล้วรวมทั้งบุตรของแรงงานต่างด้าวดังกล่าวที่อายุไม่เกิน ๑๕ ปี อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ เป็นเวลา ๑๒๐ วัน เพื่อดำเนินการให้ได้รับหนังสือเดินทางชั่วคราว (Temporary Passport) หรือเอกสารรับรองบุคคล (Certificate of Identity) จากประเทศต้นทาง เพื่อไปขอ อนุญาตทำงานเฉพาะกับนายจ้างเดิมต่อไปและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่างๆให้เสร็จภายในเวลา กำหนด โดยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่อนผันดำเนินการตามสมควร แก่กรณีนับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต เลขที่ ๓๘/๒๗ ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๗๖-๒๑๙๖๖๐-๑ ต่อ ๑๒ โทรสาร ๐๗๖-๒๑๙๖๖๐-๑ ต่อ ๑๖ E-mail:Phuket_m@hotmail.com

หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน จังหวัดภูเก็ต

๑. สำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ต
ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ชั้น ๑ ถนนนริศร
ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๓๕-๔๐๓๕ โทรสาร ๐-๗๖๓๕-๔๐๓๖
E-mail phuket@mol.go.th
เว็บไซต์ <http://www.phuket.mol.go.th>
๒. สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี อำเภอเมือง
จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๒๑-๙๖๖๐-๑ โทรสาร ๐-๗๖๒๑-๙๖๖๐
E - Mail pkt@doe.go.th
เว็บไซต์ <http://www.phuketjob.org>
๓. สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต
๑๕/๔ ถนนอำเภอ
อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๒๔-๐๔๑๘ - ๙, ๐-๗๖๓๕-๕๓๒๔ - ๕ โทรสาร: ๐-๗๖๒๒-๒๘๓๖
E-mail phuket@sso.go.th
เว็บไซต์ <http://www.sso.go.th/phuket/>
๔. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต
๑๘๘ ถนนศักดิ์เดช
อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๒๑-๑๙๙๕ , ๐-๗๖๒๒-๐๗๖๐ โทรสาร ๐-๗๖๓๕-๔๔๑๔
E-mail phuket@Labour.go.th
เว็บไซต์ <http://www.phuketlabour.org/>
๕. ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต
๑๓๘ หมู่ ๔ ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง
จังหวัดภูเก็ต ๘๓๑๑๐
โทรศัพท์ ๐๗๖-๒๗๓๔๗๐-๔ โทรสาร ๐๗๖-๒๗๓๔๗๓
E-mail phuket@dsd.go.th
เว็บไซต์ <http://home.dsd.go.th/phuketskill/>
๖. ศูนย์บริการร่วมกระทรวงแรงงาน จังหวัดภูเก็ต
ห้างสรรพสินค้าบิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ สาขาภูเก็ต ชั้น ๒ (ชั้นโบลิ่ง)
๗๒ ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง
จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐
โทรศัพท์ ๐-๗๖๖๑-๒๖๓๓ มท. ๗๙๘๓๐
เว็บไซต์ <http://counterservice.mol.go.th>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายสุทธิพงษ์	สายสาครเรศ	แรงงานจังหวัดภูเก็ต
นางภวิญฉวี	ลัญจนาพันธ์	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต
นางคนึงนิจ	ใจบุญ	นักวิชาการการเงินและบัญชีชำนาญการ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต
นางสาวสุกฤตา	แคนยุคต์	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
นายวิระ	อุ๋นออก	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต

ผู้จัดทำ

นางสาวลาภพร	ลิมดุลย์	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
นางสาวนิษณา	คงจันทร์	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ
นางดวงเดือน	วิทีไฉ	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน
นางวาสนา	กรีประเสริฐ	พนักงานพิมพ์ดีด ส ๓
นางสาวจินตนา	ใจหาญ	นักวิชาการแรงงาน
นางสาวรัตติกาลญจน์	เจริญรัตน์	เจ้าหน้าที่ข้อมูลสถานการณ์แรงงาน
นายไชยา	อินทรพรหม	พนักงานขับรถยนต์

สนับสนุนข้อมูลโดย

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต
 สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต
 สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดภูเก็ต
 ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต
 สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดภูเก็ต
 สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต
 สำนักงานคลังจังหวัดภูเก็ต
 สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภูเก็ต
 สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

สามารถค้นหารายละเอียดสถานการณ์แรงงานจังหวัดภูเก็ตได้ที่ <http://www.phuket.mol.go.th> →
 ข้อมูล/สถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัด → สถานการณ์ด้านแรงงาน ปี ๒๕๕๕